

Letnik 5, številka 1

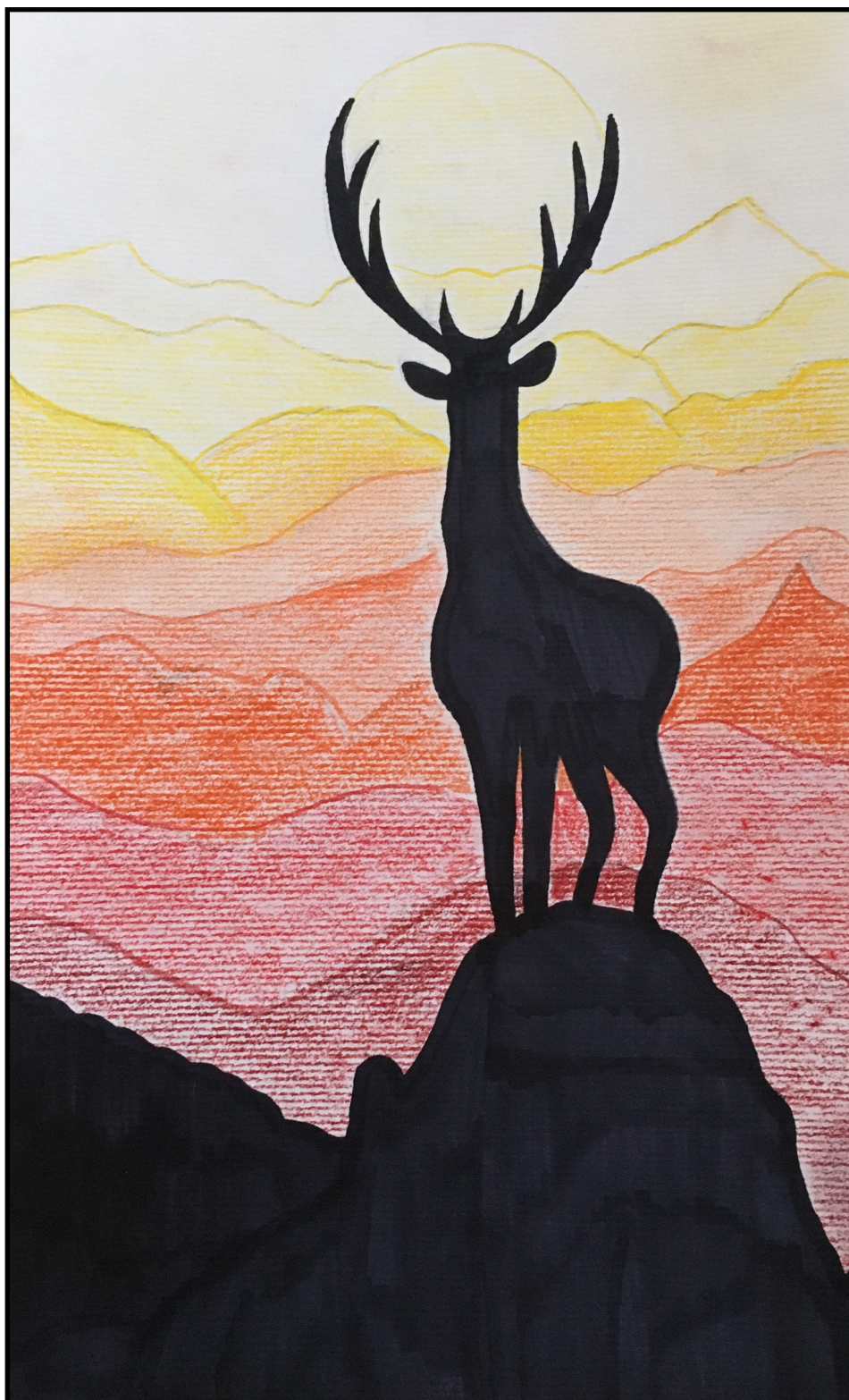
OŠ BRINJE
GROSUPLJE

CAJTN'G

šolski časopis

V
TOKRATNI
ŠTEVILKI

intervjuji,

likovno—
literarne
strani,nekaj za v
razvedrilo...in še
veliko več

Šircelj Kaja, 9.a

KAZALO

UVODNIK.....	3
SILVESTRA KOTAR—NAŠA NOVA UČITELJICA.....	4
UČITELJ TEHNIČNEGA POUKA - JAKOB DERMOTA	6
“NE UNIČUJTE ŠOLSKE LASTNINE IN NE PORABLJAJTE PREVEČ BRISAČK” - NAŠA ČISTILKA TINA	7
UČITELJICA MAJDA KRIŽAM ŽUŽEK O OBISKU FINSKE OSNOVNE ŠOLE	8
NEKDANJI UČENEC OŠ BRINJE O SREDNJI ŠOL I	10
IZMENJAVA FRANCIJA - SLOVENIJA	11
EKSKURZIJA V LONDON	12
27. JANUAR - DAN SPOMINA NA ŽRTVE HOLOKAVSTA	14
OBISK RADIA 1	14
UČENCI 9. RAZREDA O INFORMATIVNIH DNEH	15
UČENCI 7. RAZREDA SO OB PESMI MARY SE PREDSTAVI (AVTOR MILE KLOPČIČ) RAZMIŠLJALI... ..	16
LIKOVNO - LITERARNE STRANI	19
O KORONAVIRUSU COVID - 19 IN ŠOLI NA DALJAVO	30
IZ ZGODOVINE	35
RUBIKOVA KOCKA	38
RECEPT ZA SLASTNE LANINE PRESNE KROGLICE	38
V RAZVEDRILO	39
KOLOFON	41

UVODNIK

Pozdravljeni, dragi bralci in bralke šolskega časopisa Cajtn'g!

Pred vami je čisto nova številka šolskega časopisa, za katerega smo se potrudili člani izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in drugi učenci naše šole tako razredne kot tudi predmetne stopnje. Ustvarjalnosti nam tudi v obdobju pandemije ni zmanjkalo. V njem boste našli veliko zanimivih in poučnih besedil:

- intervjuje z novimi učitelji,
- Brinje po svetu: kje vse smo že bili,
- nekaj utrinkov z informativnih dni,
- likovne strani: izdelki učencev
in še mnogo drugega.

Upamo, da boste ob branju uživali in spoznali, koliko zanimivih prispevkov je nastalo tokrat.

Kristina Stefanović, 9. a

NAŠI GOVORCI SO ZA ČASOPIS POVEDALI ...

Šolski novinarji smo za vas pripravili kar nekaj zanimivih intervjujev. Na naslednjih straneh si preberite, kaj nam je povedala naša nova učiteljica za slovenščino, učitelj tehničnega pouka Jakob Dermota, naša čistilka Tina, učiteljica Majda Križman Žužek in celo nekdanji učenec OŠ Brinje Grosuplje.

SILVESTRA KOTAR—NAŠA NOVA UČITELJICA

»Moj prosti čas v prvi vrsti predstavljata moja družina in dom – dva sinova, ki mi polega moža pomenita največ. Ob tem pa si vzamem čas za drugo ljubezen, to je pisanje poezije in petje.« To so besede naše nove učiteljice slovenščine, šolskega novinarstva in tudi zgodovinarke Silvestre Kotar.«

1. Ali je težko biti učitelj?

Ali je težko iti dan za dnem v razred poln nadobudnih otrok; ali je težko ohranjati enako mero radovednosti, kot je imajo učenci; ali je težko slediti vse večjemu tehnološkemu razvoju in biti v koraku z mladimi; ali je težko osmišljati vsebine, ki jih učim; ali je težko biti čuječ v času in prostoru, kjer je ta beseda praktično izginila iz besednjaka? Odgovor je vselej ne, saj mi je biti učiteljica več kot le služba. Zame je to poslanstvo, način življenja. Težko mi je samo takrat, ko srečam otroka, ki morda na prvi pogled celo odklanja pomoč in odbija vse moje poskuse vzpostavljanja učečega se odnosa, a na koncu ugotovim, da je to le vzorec vedenja, ki ima globlje korenine, do katerih pa težko ali sploh ne morem doseči. Takrat čutim nemoč in zato mi je težko. A kljub vsemu nikoli ne odneham – učencem rada rečem: »Vse besede, lekcije, ki jih prejimate od nas učiteljev ter staršev, se bodo shranile v »predalčke« v vaših možganih in nekoč boste ugotovili, da v njih hranite zaklad. To je znanje, ki vam ga nihče ne bo mogel vzeti.«

2. Kaj vas motivira pri vaši službi?

Otroci! Ti vsak dan znova presenečajo in ko vidiš, da prižgeš iskrico v njihovih očeh, da jih premakneš v razmišljanju, da jih naučiš nečesa novega – pa čeprav samo pri enem, je vredno, da počnem to znova in znova.

3. Zakaj ste se odločili postati učitelj?

Preprosto sem si to od nekdaj želela in že kot mala punčka, sem vedela, kaj bom kot velika. In pri tem cilju sem vztrajala kljub številnim oviram. Tako da lahko rečem, da danes živim svoje sanje. To delo me veseli, saj ni nikoli enolično, ves čas se moraš izobraževati in predvsem rasti osebno. Otroci od tebe to pričakujejo in tudi zahtevajo.

4. Kako dolgo ste že učiteljica?

Delovne dobe v svojem poklicu imam 12 let, vendar se s poučevanjem ukvarjam bistveno dlje. Vedno sem namreč nekoga učila – sorodnike, prijatelje, sošolce in kasneje kot študentka sem nudila inštrukcije. Očitno je, da sem svoj (po)klic slutila že zelo kmalu.

5. Kaj vas je zanimalo o naši šoli, ko ste prišli?

Kakšen je njen utrip in kaj je tisto, kar dela to šolo drugačno od drugih.

6. Kaj menite o učenju preko mobilnih naprav?

Osebnost se ravno ne navdušujem, saj sem vendarle otrok drugačne generacije. Se pa tega nikakor ne bojim in se zavedam, da je to neizogibno, a v pravi meri in seveda osmišljeno. Takšno je lahko zelo koristno ter zanimivo. Učenci so bolj motivirani in to je tisto, kar je vredno »izkoristiti«. V situaciji, kakršni smo se znašli zaradi koronavirusa, pa ugotavljam, da je to edina možnost učenja. Še vedno pa mora biti del »klasičnega« učenja, vendar z roko v roki z novodobnimi pripomočki verjetno prehajamo na novo raven poučevanja.

7. Ali se lahko učenci pogovarjajo z vami, če jim gre nekaj narobe?

Vedno! Ko me enkrat spoznajo, vedo, da mi lahko zaupajo. Sicer pa svojim učencem rada delim svoje konkretne izkušnje, saj mislim, da mora učitelj učiti in vzgajati iz svojega življenja – tako mu učenci/otroci verjamejo in posledično sledijo.

8. A lahko poveste kaj o sebi, kar ni povezano s šolo, kot je na primer, s čim se ukvarjate v prostem času?

Moj prosti čas v prvi vrsti predstavlja moja družina in dom – dva sinova, ki mi polega moža pomenita največ. Ob tem pa si vzamem čas za drugo ljubezen, to je pisanje poezije in petje. Rada tudi hodim na dolge sprehode, ki mi predstavljajo nekakšno meditacijo ter čiščenje misli; z veseljem preberem dober zgodovinski roman, ki me navdahne do te mere, da začnem tisti del preteklosti raziskovati kot zgodovinarica; sem tudi zelo sladkosnedna, zato pogosto ustvarjam različne slaščice, pri čemer mi že pridno pomaga starejši sin. In še bi lahko naštevala.

9. Ali bi na koncu še kaj sporočili vsem učencem?

Nikoli ne prenehajte biti radovedni! Odgovori so okoli vas, le znati morate prisluhniti, videti, okušati, čutiti. In še nekaj: čas celi rane. Pogumno stopajte po svoji poti, ki je samo vaša. Vsakemu je namenjena drugačna, unikatna, tako kot je unikatni vsak od vas.

Nadarevič Melisa

Lana Savanovič, 9.a

UČITELJ TEHNIČNEGA POUKA— JAKOB DERMOTA

1. Kje ste se rodili in kje preživljali svoje otroštvo?

V Kranju, kjer še vedno preživljam svoje otroštvo 😊.

2. Kje ste se izobraževali?

Izobraževal sem se v osnovni šoli, tedaj Lucijana Seljaka sedaj osnovna šola Stražišče, nato gimnazija Kranj in filozofska fakulteta.

3. Kdaj ste vedeli, da hočete postati učitelj?

Da bi to lahko postal, sem na nek način čutil v gimnaziji, zadeva pa je postala bolj resna s pedagoškimi predmeti na fakulteti.

4. Kaj vas je v to prepričalo?

Ne vem, sočasno tekom dela sem dobil notranji občutek, da bi to počel. Verjetno zato, ker sem bil očaran s strani učiteljev na osnovni in srednji šoli in sem to želel postati tudi sam.

5. Ali je to vaša prva služba učitelja?

Ne, prej sem že učil na dveh osnovnih in srednjih šolah.

6. Če ste že poučevali v kateri šoli, kako primerjate urejenost šole in vedenje učencev v prejšnji šoli in sedaj?

Šola je zelo urejena in ima zelo dober sistem in je zelo čutna in razumevajoča.

7. Ali je po vašem mnenju težko delati z učenci?

Ni, a vedno pridejo težki trenutki kot v vsakem poklicu. Z učenci pa je druga zgodba, so zelo komunikativni, a zelo odprti. Diamanti rabijo samo malček brušenja in poliranja 😊.

8. Če bi se ponovno odločili, ali bi še vedno izbrali učitelja?

Seveda bi, to ni služba, to je poklic. Mene je to poklicalo.

9. Bi radi našim bralcem kaj sporočili?

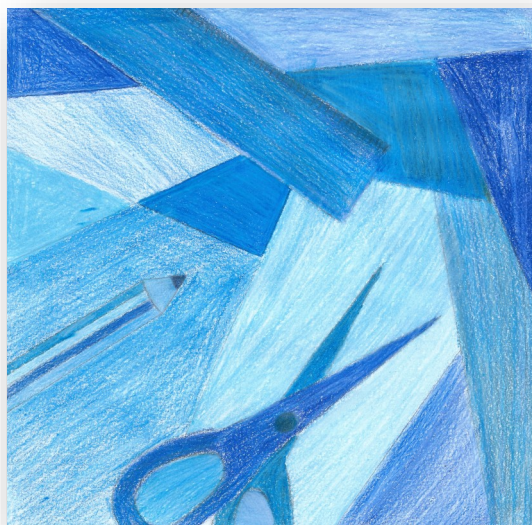
Vsak trenutek življenja živite in čutite!

10. In kaj bi želeli povedati za konec?

Veliko dobrega v letu 2020 in naprej!

Hvala za pogovor.

Lara Gašperšič, 9. b

Lara Jarkovič, 7.a

»NE UNIČUJTE ŠOLSKÉ LASTNINE IN NE PORAB- JATE PREVEČ BRISAČK« - NAŠA ČISTILKA TINA

1. Kako vam je ime?

Ime mi je Tina.

2. Kakšno je vaše delo?

Čiščenje razredov višje stopnje.

3. Kdaj pridete v službo in kdaj odidete?

Pridem 12.50 odidem malo čez deveto uro.

4. Ali vam je vaša služba všeč?

Ja. V redu je.

5. Ali so učenci prijazni in spoštljivi do vas?

Različno. Nekateri so, nekateri niso.

6. Ali ste si kdaj želeli opravljati drugačno delo?

Po poklicu sem kuharica, ampak zaradi zdravstvenih težav sem morala zamenjati poklic.

7. Kako dolgo že delate v tej šoli?

Približno enajst let.

8. Ali se spomnite kakšnega zanimivega dogodka?

Vsako leto je dobra valeta. Pa tudi je včasih veselje, ko kakšen poreden otrok odide.

9. Ali bi želeli kaj sporočiti učencem?

Spoštujte in NE uničujte šolske lastnine. NE porabljajte preveč brisačk.

Ula Gaberšek, 7.a

Lučka Perme in Liza Završan, novinarski krožek

Tjaša Kersnič, 9.a

*Veliko je majhnih stvari, ki
so vredne spoštovanja,
malo je velikih stvari, ki so
vredne občudovanja.*

UČITELJICA MAJDA KRIŽMAN ŽUŽEK O OBISKU FINSKE OSNOVNE ŠOLE

V katerem mestu je šola?

Šola je v mestu Oulu na severu Finske. Približno 200 km stran od kraja, kjer naj bi prebival Božiček s svojimi škrti.

Kako se imenuje šola?

Imenuje se Teuvo Pakkalan Koulu.

Ali imajo dvonadstropno šolo?

Šola je tri nadstropna.

Kako se sporazumevajo?

Otroci se sporazumevajo v finščini, znajo pa tudi dobro angleško.

Koliko ur imajo običajno?

S poukom začnejo ob 8.15 in zaključijo okoli 14. ure.

Mlajši učenci imajo 4-5 ur pouka, starejši pa 5-6 ur.

Veliko imajo glasbe in praktičnega pouka (ročna dela, tehnika, računalništvo, gospodinjstvo).

Iz leve proti desni: bivši ravnatelj šole, učiteljici Marjetka in Majda, učiteljici Susanna in Maria, sedanji ravnatelj šole

Koliko časa imajo učenci odmor?

Imajo več daljših pol urnih odmorov, in sicer 3, od tega dva za rekreacijo na igrišču in enega za tople obroke, ki ga pojejo v jedilnici. Vmes imajo kratke 5 minutne odmore.

Kako poteka njihov pouk?

Pouk poteka podobno kot pri nas, vendar v precej manjših skupinah.

Ali se učenci na Finskem veliko naučijo?

Učijo se malo drugače kot vi, saj imajo na razpolago več učnih pripomočkov, predvsem veliko instrumentov, šivalnih strojev, računalnikov... Uporabljajo učbenika, zvezke in delovne zvezke. Pri pouku so v manjših skupinah in lepo sodelujejo.

Ali so tihi med poukom?

Da, so precej bolj tihi kot učenci pri nas. Res pa je, da pouk pogosto poteka v manjših skupinah z večimi učitelji.

Kako se obnašajo?

Učenci so umirjeni, vljudni in prijazni.

Ali so vztrajni?

So precej trdoživi, saj živijo v težjih življenjskih pogojih kot mi. V šolo tudi pozimi pridejo s kolesom.

Ali so ustvarjalni?

Mislim, da so ustvarjalni in predvsem mislijo, da je znanje ena izmed najbolj pomembnih vrlin v življenju. Temu primerno vlagajo veliko sredstev v izobraževanje.

Ali imajo težek pouk?

Pouk imajo v manjših skupinah, zato se učitelj lažje posveti posameznim učencem. Poleg tega jim pomagajo študenti in razredne babice.

Zakaj imajo razredne babice?

V bistvu niso prave babice pač pa starejše osebe, običajno upokojene učiteljice in učitelji, ki enkrat tedensko pridejo v razred, da pomagajo učencem in učiteljem. Gre za šolski projekt, ki je vseh tako starejšim občanom kot otrokom.

Ali razredne babice/ dedki veliko pomagajo?

V razred pridejo enkrat na teden in ostanejo ves pouk. Včasih imajo celo pouk namesto učitelja, saj gre večinoma za upokojene učiteljice in učitelje.

Skupina učencev se uči poštevanko na šolskem hodniku.

Ali je pri njih že zima?

Njihove temperature so dosti nižje od naših, poleg tega imajo v tem letnem času vedno manj dnevne svetlobe, saj so blizu severnem polu.

Ali so bili otroci veseli, ko ste prišli?

Otroci so bili najprej precej zadržani. Ko sva jim z učiteljico Marjetko predstavili Slovenijo in našo šolo pa so se precej sprostili in so se želeli več pogovarjati z nama.

Kje lahko vidimo fotografije?

Fotografije so skupaj z opisom obiska objavljene na šolski spletni strani, nekaj pa jih bomo objavili tudi v šolskem glasilu.

Učenci veliko delajo v skupinah in na tleh, zato morajo v šoli vsi nositi copate (tudi obiskovalci).

Polovica razreda je pri uri glasbe, medtem ko ima ostala polovica uro angleščine. Vsi učenci glasbenega oddelka igrajo instrumente.

NEKDANJI UČENEC OŠ BRINJE O SREDNJI ŠOLI

Za intervju sem izbrala nekdanjega učenca osnovne šole Brinje, ki to leto obiskuje prvi letnik srednje ekonomske šole.

Za katero srednjo šolo si se odločil po končani osnovni šoli?

Odločil sem se za srednjo šolo Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici program ekonomski tehnik.

Naštej dobre in slabe lastnosti srednje šole:

- + Zelo dobra kosila, vsakič si lahko pri kosilu privoščimo poceni sladoled, všeč mi je ne-natrpanost hodnikov, soba za dijake, v katero učitelji nimajo dostopa, razen če jih dijaki povabijo, dobra prometna povezanost do šole.
- Nezadovoljstvo z nekaterimi učitelji.

Naštej dobre in slabe lastnosti osnovne šole:

- + V osnovni šoli mi ni bilo preveč všeč.
- Nezadovoljstvo z nekaterimi učitelji, premalo računalnikov za samostojno delo, slaba kosila.

Kaj ti je v srednji šoli še posebej všeč, kar ti v osnovni šoli ni bilo?

V glavnem kosila.

Kako bi ocenil vzdušje v srednji šoli, ki jo obiskuješ (od 1 do 10)?

Z 9.

Kako bi ocenil profesorje in dijake šole, ki jo obiskuješ?

Profesorje s: 7,5. Dijake: 9.

Če bi se še enkrat odločil za srednjo šolo, bi se odločil za isto?

Da.

Kam si odšel na informativne dneve?

Na Vegovo za računalniškega tehnika, na SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica ter na Roško v Ljubljano za ekonomskega tehnika.

Kaj te je na informativnem dnevu prepričalo, da si se odločil za srednjo šolo, ki jo obiskuješ?

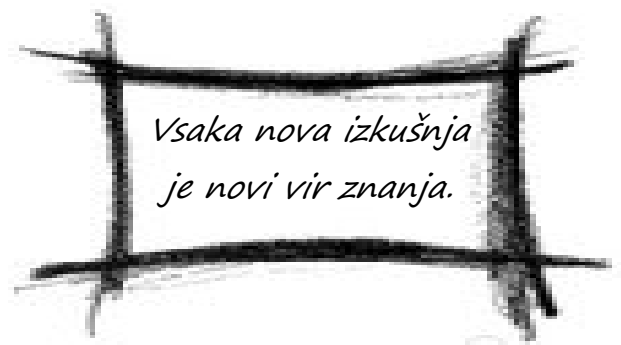
Ker me je ta najbolj pritegnila, vzdušje, ambient.

Kaj te je zmotilo na informativnem dnevu?

Vsi učitelji so obljubljali vse, a se je po prvem

mesecu pokazala realnost.

Lara Gašperšič

IZMENJAVA FRANCIJA—SLOVENIJA

V sredini oktobra smo se učenci 9. in 8. razreda udeležili izmenjave v Franciji. Pot do Francije se nam je zdelo kratka. Do mesta Saint Chamond smo potovali približno 14 ur. Mesto je veliko in ima približno 34.870 prebivalcev. Ko smo prispeli, so nas Francozi in njihove družine pričakali pred šolo. V šolski avli so nam pripravili pogostitev. Ko smo prispeli na dom gostitelja, nas je čakala razkošna večerja.

V torek smo si ogledovali šolo, njene prostore in imeli zelo zabavne delavnice.

V šoli smo ostali do 17.00. Zelo nas je presenetilo, ko smo izvedeli, da so Francozi tako dolgo v šoli. Po končanih šolskih delavnicah smo odšli domov ali ven in se podružili.

V sredo smo se odpeljali v malo večje mesto Lyon. Tam smo si ogledali razgled z vrha hriba, na katerem je stala velika in lepa cerkev bazilika. Malo kasneje smo si ogledali muzej miniaturnih prostorov.

V četrtek smo se odpravili do tamkajšnjega nogometnega stadiona in si ogledali notranje prostore ter preostanek mesta Saint Etienne.

V petek smo si ogledali katedralo Notre-Dame in videli ruševine starega gradu.

V soboto smo imeli čas, da smo se malo podružili z družino, kasneje zvečer pa smo se vrnili v Slovenijo. Med potjo smo se zelo zabavali in se pogovarjali o dogodkih minulega tedna.

V nedeljo zgodaj zjutraj so nas starši pričakali na parkirišču pred šolo. Mislim, da je bila to nepozabna izkušnja za vse nas, saj smo se tam tudi veliko naučili.

Kaja Šircelj, 9. a

Cilj potovanja ni stopiti na tujo zemljo, pač pa stopiti na svojo lastno zemljo s tujimi očmi.

EKSKURZIJA V LONDON

London. Prestolnica Anglije in znana turistična destinacija, ki si jo večina ljudi želi obiskati vsaj enkrat v življenju. In 34 učencev naše brinjske šole je dobilo priložnost, da s svojimi sošolci in učitelji odpotujemo v London in okusimo vse čare ter si ogledamo glavne znamenitosti tega mesta.

Nestrpno smo čakali 9. januar, dan D, ko se je pričela naša malo daljša ekskurzija. Ob 15.00 smo se zbrali na parkirišču naše šole, se vkrcali v avtobus in se odpeljali proti Benetkam. Vožnja je bila kar dolga, a dolgčas nam ni bilo. Spoznali smo se z našo vodičko Damijano in drugimi slovenskimi turisti, ki so za nagrado prejeli potovanje v London. Na avtobusu nas je vodička seznanila

s pravili in potekom ekskurzije. Sledila je igra Bingo in marsikdo si je priigral kakšno sladkarijo, nekateri pa so celo spremljali odbojgarsko tekmo preko spleta.

Okoli 19.00 smo prispeli na letališče Marco Polo. Takrat se je že čutilo navdušenje in obenem strah pri tistih, za katere je bil to prvi let z letalom. Na londonskem letališču nas je pričakalo tipično deževno vreme, zato smo se hitreje prebili do avtobusa, ki nas je potem pripeljal do hotela, v katerem smo bili nastanjeni. Preden smo se razdelili po sobah, smo morali prisluhniti še natančnejšim navodilom. Vsi utrujeni od dolge in naporen vožnje smo odšli v svoje sobe in kar hitro zaspali.

Naslednji dan smo se takoj po zajtrku peš odpravili proti podzemni železnici. Sledil je sprehod po lepo novoletno okrašenem mestu. Imeli smo veliko srečo, da smo ujeli tudi slovesno menjavo straže pred Kensingtonsko palačo. Po menjavi straže smo se sprehodili po čudovito okrašenem parku, si ogledali nekatere zanimive zgradbe in se naučili marsičesa o zgodovini Londona. Vsem nam bo zagotovo ostalo v spominu petje pesmi Vse najboljše enemu od stražarjev.

Njegov odziv je bil zelo zanimiv, saj ta služba ne dovoljuje, da se nasmeji ali poklepeta z ljudmi okoli sebe. Sledil je še en sprehod, in sicer do prirodoslovnega muzeja, kjer smo preživeli večino popoldneva. Bilo je zelo zanimivo. Proti koncu dneva smo si ogledali še znamenito kitajsko četrt, tržnico ... in na koncu smo se utrujeni s podzemno odpeljali do našega hotela, kjer smo v pričakovanju naslednjega dne takoj zaspali.

Čas je hitro mineval in zbudili smo se v 3. dan, preživet v Londonu. Po jutru se dan pozna, zato smo naše raziskovanje prestolnice začeli že zgodaj. Prva destinacija je bil park ob reki Temzi. Sledil je sprehod pod reko in na drugi strani ogled mesteca z značilnimi londonskimi hišicami. Pot smo nadaljevali do Greenwiskega poldnevnika. Presenečeni smo bili nad izjemnim razgledom na London. Nato smo se počasi odpravili do mesta, kjer smo počakali na ladjico, na kateri smo uživali v plutju po reki Temzi. Bilo nam je malo hladno, vendar smo pozabili na mraz, ko so naše oči uzrle znamenite London Eye, Big Ben, Tower bridge, Tower of London ... Po tej izjemni izkušnji smo se peš odpravili proti muzeju voščenih lutk Madame Tussauds, v katerem smo se "srečali" z znanimi osebami. Za še boljši zaključek dneva smo na Oxford Streetu imeli nekaj časa za nakupovanje spominkov in drugih stvari za naše družinske člane. Tako kot vsak dan smo tudi tokrat kosili in večerjali v mestu. Na začetku smo bili vsi zelo navdušeni, a kar hitro smo se naveličali hitre hrane, hrupa in zelo velike gneče. Utrujeni od hoje in nakupovanja smo se namenili proti hotelu.

Napočil je 12. januar, zadnji dan v Londonu. Že zgodaj zjutraj smo se zbudili in si privoščili obilen zajtrk. Sledilo je pripravljanje osebne prtljage in prehitro slovo.

Izpred hotela nas je avtobus odpeljal do prečudovitega obmorskega mesteca Brighton. Tam smo videli znani pomol z igralnico, njihove značilne ulice in tržnico, »skromno palačo« in še bi lahko naštevali. Nato smo imeli še nekaj prostega časa. Večina ga je izkoristila za zadnje nakupe in ogled mesta. Na žalost smo se čez nekaj časa le morali vkrcati na avtobus, ki nas je zapeljal do letališča Gatwich, kjer smo počakali na naš let proti domovini. Zvečer smo srečno pristali na letališču Jožeta Pučnika. Čakali so nas še zadnji kilometri vožnje z avtobusom. Bili smo veseli, da se vračamo v objem domačih in hkrati malo žalostni, saj smo se v Londonu imeli nepozabno lepo. Na poti do Grosuplja smo si čas krajšali s prepevanjem pesmi. Tako smo približno ob 21.00 zvečer polni nepozabnih vtisov prispeli na parkirišče naše šole, kjer so nas že veselo čakali družinski člani.

Izkušnja je bila za spoznanje drugačna, saj nismo vajeni tako velikih mest in gneče na ulicah, nimamo dvonadstropnih avtobusov, podzemne železnice ter hitre hrane za večerjo in kosilo. Kljub drugačnosti je bila ta ekskurzija neprecenljiva izkušnja, ki nam bo ostala za vedno v spominu in prepričana sem, da bi jo vsi z veseljem še kdaj ponovili.

Hana Zaletelj

Ema Lampič, 9.a

Jakob Hren, 9.a

Mija Šircelj, 7.b

*Povsod je lepo, a
doma je vseeno
najlepše.*

Meta Zaletelj, 7.b

Lara Jarkovič, 7.a

27. JANUAR— DAN SPOMINA NA ŽRTVE HOLOKAVSTA

27. januar je svetovni dan spomina na žrtve holokavsta, zato smo se takrat devetošolci udeležili predavanja dveh gospa, ki sta nam povedali nekaj o njihnih pretresljivih izkušnjah. Pogovor je vodil gospod Franc Štibernik, sodelovali pa sta Zalka in Pepca.

Pepca se je rodila v Hrastju in se s 15 leti zaposlila v Motvozu, kjer je bilo žarišče odporniškega gibanja. Leta 1942 je bila zaradi svojega delovanja za Osvobodilno fronto odpuščena. Celotna družina s 5 otroki je bila odpeljana v italijansko taborišče, kjer so ostali do leta 1943. Januarja je bila Pepca aretirana, mučena in večkrat tepena, vendar kljub pritisku ni izdala ničesar. Kasneje je bila odpeljana v Ljubljano, zatem pa v nemško taborišče, kjer je srečala Zalko. Leta 1944 je bila ponovno aretirana. Transportiranih je bilo 98 žensk, ki so jim ob prihodu tja vzeli čisto vse stvari. Obiskala je mnogo zaporov, njen oče in brat pa sta medtem že padla.

Zalka se je rodila v Višnji Gori, zatem pa sta se z mamo za 6 let preselili v Francijo. Ko sta se vrnila domov, je Zalka hitro poprijela za delo. Zaposlila se je kot varuška na brinjskem gradu in tam pomagala družini. Ko se je nekega dne odpravila v trgovino, so jo zasliševali, kam gre, in naslednji dan aretirali njo ter pet drugih.

Ko so bili odpeljani v taborišče, so jim bile dodeljene številke. Čez dan sta trdo delali in kljub pritiskom nista želeli izdati slovenskega naroda. Zaradi slabe higiene so se širile bolezni. Večkrat sta dobili klofute zaradi zamude, če sta kaj prikrivali, so vanju spustili pse in bili sta tepeni z žilavko. Vse paznice so bile do taboriščnikov zelo stroge in jim večkrat niso dale jesti.

Obe, Pepca in Zalka, sta se zelo zavzemali za slovenski jezik in nista želeli peti ter govoriti v nemškem jeziku, čeprav sta bili zaradi tega velikokrat tepeni. Kasneje sta bili odpeljani nazaj v Slovenijo. Dolgo sta čakali na prihod vlaka in ga na koncu le dočakali.

Predavanje sta pričevalki končali z mislijo, da si želita, da bi se čim več mladih zavedalo, da so slovenskega naroda in da moramo kot narod ohranjati – ne smemo pozabiti, da smo Slovenci, zato čuvajmo svojo zemljo. Mladim v opomin, starejšim v spomin!

Hana Zaletelj, Lucija Legen, Vid Šterbenc, Naja Omahen, 9. razred

Nikolina Rak, 7.c

OBISK RADIA 1

5. 2. 2020 smo si učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo ogledali medijsko hišo, v kateri smo si od večih radijev ogledali Radio 1 in Radio Antena.

Pred ogledom studiev nas je radijska voditeljica Nina Igrutinovič peljala v sejno sobo, kjer nam je skupaj z moderatorko Jerico Zupan predstavila njihovo delo. Nato smo si ogledali studio Radia 1, kjer nam je Robert Roškar pokazal oddajanje v živo. Prav tako nam je to z velikimi nasmeški pokazal tudi Alen Podlesnik v studiu Radia Antene. Nina Igrutinovič nas je popeljala še skozi druge zanimive prostore in nas pred odhodom presenetila z majhnimi darilci, ki smo jih bili seveda zelo veseli.

Izkušnja je bila nepozabna in nas je morda celo prepričala, da bi to delo v prihodnosti preizkusili tudi sami.

Katjuša Erjavec, 9. a

UČENCI 9. RAZREDA O INFORMATIVNIH DNEH

INFORMATIVNI DNEVI NA GIMNAZIJI BIC

Biotehniška gimnazija (gimnazija BIC) se nahaja na cesti v Mestni log 47 v Ljubljani. Tam se nahaja tudi srednja šola veterinarski tehnik. Šola ima sodobno opremljene učilnice in laboratorije. V sklopu gimnazije se učenci učijo mikrobiologijo, biotehnologijo in opravljajo različne laboratorijske vaje. Gimnazija BIC ni takšna kot običajne gimnazije, saj se ukvarja z naravoslovjem in nima družboslovnih predmetov. Telovadnico ima v šoli, kar pomeni, da dijakom ni treba hoditi drugam za športno vzgojo. V šolski kuhinji imajo tople obroke, ki jih učenci zelo hvalijo. Imajo tudi 3 menije in zelo dobro se razumejo s kuharjem. Sodelujejo v projektu Erasmus+. V tem projektu potujejo v različne države. Pogoji za vpis je, da dijaki uspešno zaključijo osnovno šolo. Točke za vpis imajo zadnji 2 leti, ker se jih je želelo veliko vpisati, drugače jih načeloma niso imeli. Zaključek šolanja je uspešno opravljena matura iz 3 predmetov – slovenščine, matematike in tujega jezika, poleg tega pišejo maturo še iz dveh izbirnih predmetov.

Nina Jurjevčič, 9. a

INFORMATIVNI DNEVI NA GIMNAZIJI JOŽETA PLEČNIKA

Na informativnem dnevu sem obiskala Gimnazijo Jožeta Plečnika. Šola se nahaja v centru Ljubljane. Šola ima samo en program, in sicer splošno gimnazijo. Najprej so se nam predstavili nekateri profesorji, npr. profesorica matematike, profesor fizike. Opisali so nam, kako poteka pouk in kako je pri posameznih predmetih. Posebna in drugačna stvar na GJP je športna vzgoja. Poteka v Tivoliju in se dijaki vsako leto 2,5 meseca učijo plavanje. Po končani srednji šoli vsi dijaki obvladajo 3 različne tehnike plavanja. Na šoli imajo različne krožke in delavnice (astronomski krožek, bralno značko, biološki krožek, impro ligo, dijaški krožek, dramski krožek, filozofski krožek ...). Imajo tudi veliko organiziranih taborov, eni so tudi za pripravo na maturo. Zlasti so me pritegnile njihove ekskurzije in izmenjave, ki jih izvajajo po celem svetu (Anglija, Avstrija, Nizozemska, Italija, Francija, Španija, Grčija ...).

Kasneje smo si ogledali šolo, kjer smo lahko opazili zelo urejeno notranjost. Tam smo lahko povpraševali dijake, ki so nam povedali, da vsak dijak dobi svojo tablico (iPad) za pomoč pri učenju in jo ima lahko tudi za domov. Imajo čisto novo, prenovljeno knjižnico, na vrhu šole pa se nahaja ogromna terasa s pogledom na celotno Ljubljano.

V šoli vlada sproščeno in mirno vzdušje, kar je bil glavni razlog, da izberem to šolo. Upam, da boš tudi ti našel/-a pravo izbiro zase.

Melisa Behrić, 9. a

UČENCI 7. RAZREDA SO OB PESMI MARY SE PREDSTAVI (AVTOR MILE KLOPČIČ) RAZMIŠLJALI...

... o tem, ali jim je všeč doma, ali imajo radi svojo domovino in zakaj, ali bi šli živet v katero drugo državo, če bi imel priložnost, zakaj, in ali bi se radi vračali domov. Svoje razmišljanje so primerjali z osnovno zgodbo, ki jo prikazuje pesem. Zapise je zbrala in uredila Silvestra Kotar.

Z mojo družino smo se pred 5 leti preselili v Slovenijo. Prej smo živeli v Bosni in Hercegovini, moji domovini, kjer sem se rodila in odrasla. Preselili smo se, ker oče tukaj dela že 9 let. Bili smo ločeni in to nam ni bilo všeč, zato smo z mami in sestro prišle v Slovenijo. Zdaj živimo tukaj, v Bosno pa gremo skoraj vsake počitnice, saj imamo tam sorodnike, prijatelje, s katerimi sva odrasli in najbolj kar vedno vsi pogrešamo, je našo domovino Bosno.

Dženana Husić, 7. c

Jaz se v drugo državo ne bi preselila, saj imam tukaj vse, kar potrebujem. Pitno vodo, dovolj hrane, čist zrak in prijatelje. Mary se predstavi se mi zdi dokaj žalostna pesem, saj v njej zaznam pogrešanje doma. Jaz se na njenem mestu ne bi počutila dobro, saj v Ameriki govorijo tuj jezik in ne bi imela nič prijateljev.

Ela Bakan, 7. b

Ajda Zajec, 7.a

Jaz bi lahko šla živet v kakšno drugo državo. Ni nujno, da bi se pogosto vračala domov, mogoče dvakrat letno (za obisk sorodnikov). Za razliko od Mary bi se bolj spominjala svojega doma, ker sem verjetno starejša, kot je bila ona, ko se je selila. Po možnosti bi rada živela zelo blizu morja, s plažo, ki ima belo mivko.

Leila Zemljič Novak, 7.b

Doma, torej v Sloveniji, mi je všeč. Slovenijo in moj rodni kraj imam rada, vendar v Sloveniji ni tako veliko možnosti uspeha. Zato bi raje odšla v Anglijo, tam so namreč boljši pogoji za službo, izobraževanje in potem višjo plačo. Odšla bom v Anglijo takoj, ko dopolnim 18 let. Domov se bom vračala, vendar zelo redko, saj Anglija ni najbližja država. Slovenije se bom spominjala kot lepe države, polne različnih naravnih zanimivosti. Starše bom pogrešala in sestrice tudi, vendar pa morem vseeno gledati na svojo prihodnost in življenje. Mary iz pesmi je odšla, ko je bila še majhna, zato se svoje rodne vasi niti ne spomni najbolje, jaz pa verjetno, no, vsaj upam, da ne bom pozabila slovenskega jezika in slovenskih krajev.

Lara Stropnik, 7. c

Začela bom kar s tem, da je imeti dom zelo pomembno, nekateri spijo na klopcah in nimajo strehe nad glavo, zato moraš biti zadovoljen tudi, če živiš v bloku. Jaz živim v Grosuplju in vseč mi je, ker ni zelo veliko ljudi kot na primer v Ljubljani. V Grosuplju imam tudi veliko prijateljev, sošolcev in sošolk. Ko bi bila starejša in če bi mi ponudili službo v kateri drugi državi, bi potrebovala nekaj časa, da se odločim. Če ne bi dobila dobre ponudbe, bi raje ostala doma in bi bila tukaj ali v Ljubljani. Če bi bila ta država blizu, bi jo sprejela, ker bi lahko domov prihajala ob vikendih in praznikih. V pesmi Mary se predstavi se ona in njena družina preselijo in Mary se ne spominja njihove hiše. Če se bi naša družina preselila, te hiše nikoli ne bi pozabila, saj imamo tu vsi lepe spomine. Ampak se ne bomo, ker je dovolj velika hiša in s sestro imava ločeni sobi. Meni je ta hiša najboljša, menim, da je tako tudi pri ostalih družinskih članih.

Mija Šircelj, 7. c

Neža Vidmar, 7.a

Moj dom imam zelo rada, saj sem se tu rodila in imam tukaj vse prijatelje ter družino. Preselila bi se v Ameriko ali Anglijo, ampak samo, če bi bilo nujno. Če pa bi se preselila kam drugam, bi obiskovala Slovenijo zelo pogosto. V pesmi Mary se predstavi so se preselili za boljše življenje in mislim, da če bi se morala preseliti, bi bil to tudi moj razlog. Slovenije nočem zapustiti, saj je moj rojstni kraj in upam, da mi je ne bo treba vsaj še nekaj let.

Naja Milivojević, 7. c

Meni je vseč doma, ker imam vse, kar potrebujem, to je predvsem moja družina. Če bi imel priložnost, bi se preselil v Švico, predvsem zaradi službe in se ob vikendih vračal domov. V Švici sem že bil na počitnicah. Zdaj kot otrok se ne bi preselil, saj imam tukaj zelo dobre prijatelje.

Rad imam svojo domovino, ker ima vse, kar rabim. Tukaj so gore in morje. V pesmi se je Mary preselila, ko je bila še majhna in se še ni zavedala sveta okoli sebe. Jaz se bom mogoče v tujino preselil, ko bom odrasel.

Nik Romih, 7. b

Živim v Sloveniji in s svojim domom in krajem ne bi mogla biti bolj zadovoljna. Všeč mi je zato, ker je tukaj mir, ni vojn, všeč so mi prijazni ljudje in narava. Všeč mi je tudi zato, ker je majhna. Če pa bi imela priložnost, bi šla živeti v Ameriko. Mislim, da bi imela v Ameriki, ki je bolj razvita, več možnosti za različne poklice in uresničitev svojih sanj. Seveda bi se rada vračala domov, saj ni nikjer tako lepo kot doma. Mislim pa, da glede na pesem, ki smo jo prebrali, ni vse tako enostavno in lepo, kakor si predstavljamo.

Sofia Urbanč, 7. c

Sem preprost, podeželski deček in svojo domovino Slovenijo imam neizmerno rad. Vesel sem, da je moja rodna domovina tako raznolika in zanimiva, saj imamo gore, reke, jezera, hribe, nižine, doline, podzemne jame, podzemna jezera in celo delček morja.

Želje po življenju v tujini zaenkrat nimam, saj se mi zdi Slovenija kolikor toliko varna država v primerjavi z nekaterimi drugimi državami v Evropi. Edini razlog, da bi morda čez čas odšel za nekaj let v tujino, je želja po izobraževanju oz. izpopolnjevanju, saj bi se v svoji mladosti rad naučil čim več, da bom kasneje, v zrelih letih, to znanje čimbolje izkoristil ter si z njim pomagal.

Tilen Javornik, 7. c

Hana Zaletelj, 9.a

Tinkara Kališnik, 9.b

Naja Omahen, 9.a

Eden od slovenskih pregovorov pravi, da je povsod lepo, a doma je najlepše. Tudi jaz se strinjam s tem. V tem času se imam sicer doma lepo, a vseeno malo pogrešam sorodnike in druge prijatelje. Menim, da je vsak človek rad doma in v svoji domovini. Res, da je naša Slovenija majhna, vendar je lepa in skriva veliko lepih krajev ter skritih kotičkov. V njej živi veliko dobrih ljudi, ki so si pripravljene med seboj pomagati. Jaz imam rada svojo domovino. Če bi dobila dobro priložnost, bi zapustila Slovenijo, a vseeno bi se rada in pogosto vračala domov. Nikakor pa ne bi Slovenije zapustila za vedno. Mislim, da bi po nekem času začela pogrešati slovenske dobrine in naravo, saj v nobeni državi ni tako lepo kot v Sloveniji. Vesela sem, da živim v taki reliefno in kulturno raznoliki državi, kot je Slovenija.

Meta Zaletelj, 7. b

Moja domovina Slovenija mi je zelo všeč, ker je veliko naravnih bogastev in čudes. V Sloveniji mi je najbolj všeč Bled, ker obožujem kremšnito. Tudi svoj dom imam rada, počutim se varno, všeč pa mi je tudi zato, ker živim na vasi, kjer je veliko travnikov in gozdov za različne dogodivščine. Vesela sem, da pri nas ni vojn, zelo rada pa bi šla v Italijo, Francijo in Nemčijo.

Ema Meden, 7. b

LIKOVNO-LITERARNE STRANI

TO SEM JAZ—UNIKAT

Nika Šparovec, 5. a

MOJA PESEM

Moja pesem ni moja,
moje besede težko pridejo na plan.
Ta pesem ni niti tvoja,
ko začnem jo pisat,
se besede kar obrnejo stran.

Prav res ... kot da ne bi jaz pisal,
nekdo drug si besede izmišljal.
Ura teče, gledam jo moreče,
gledam jo v oči, medtem ko čas beži.

Tale pesem morda ne bo nastala,
sem si zamislil,
a še preden sem vse dovolj premislil.
Dan Romih, 7. c

Pino Macinič, 5. a

Amer Atić, 5. a

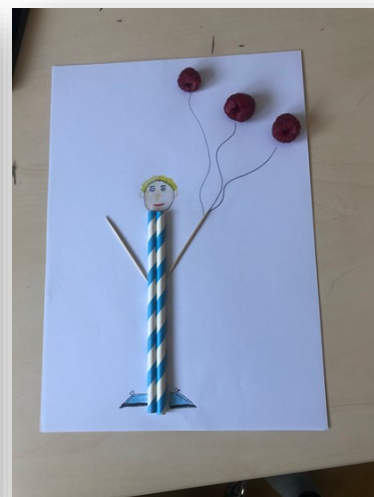
Nina Trpin, 5. a

Lara Oblak, 5. a

Ula Novak, 5. a

Luka Šircelj, 5. a

UPS JAZ SEM PA ZELEN

V začetku šolskega leta smo s prvošolčki 1.b spoznali slikanico Pascala Bieta: Ups, jaz sem pa zelen. Slikanica nam govori o kužku Žaku, ki je čisto tak, kot drugi kužki, ki živijo v njegovi ulici, le da je drugačne barve. Nato pa smo izpolnili Žakovo prošnjo in mu pomagali pobarvati žoge.

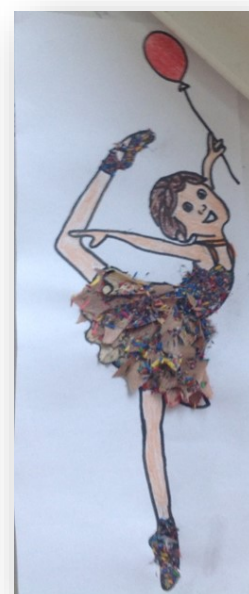
Prvošolci so pridno zavihali rokave, vzeli v roke čopiče, barve in nastale so prekrasne, pisane žoge.

Lian Klavžar, 5. a

Anamaria Klemenčič, 5. a

Eva Maležič, 5. a

»KO BOM VELIK(A), BOM...«

UČITELJICA

Učiteljici se na delo mudi,
saj vse otroke uči.
Račune jim razlaga
in otrokom se zdi kot zgaga.

Rada ima otroke vse,
le porednih raje ne.
Ko nagajaš, se zna zadret
in te spraviti v red.

Pri slovenščini te nauči pravopisa,
da lahko popraviš napake.
Trd oreh je tudi angleščina,
pomembno je usvojiti prve korake.

Pri gospodinjstvu te veliko nauči,
šivanja, kuhanja in drugih stvari.
Učence pogosto sprašuje
in jim ocene deli.

Učiteljica res ni lahko biti,
je treba fakulteto narediti,
na kakšen seminar iti
in si naklonjenost učencev pridobiti.
(Nina Trpin, 5. a)

PILOT

Piloti z letalom letijo
in gledajo gumbe ter včasih zaspijo.
Za miren let poskrbijo,
včasih pa nesreče se zgodijo.

Piloti radi letijo,
včasih pogled s tal izgubijo.
Ko pristajajo, gume spustijo
in upajo, da mirno priletijo.
(Jaka Mokorel, 5. a)

ZOOLOG

Rad imam leve in druge živali iz puščave,
še bolj pa papige, ker govorijo in so zvedave.

Žifare z dolgimi vratovi pozdravljajo te,
surikate pa v luknjo skrijejo se.

Opice vedno nasmejejo me,
pri kačah pa previdnost ni odveč, to se ve.
(Nik Ribič, 5. a)

OSKRBNIK ŽIVALKEGA VRTA

Ta poklic za živali skrbi,
pomaga, umiva, pa tudi sam kaj naredi.

Če žival pobegne mu, bodite brez skrbi,
ujel jo bo ena dva tri.

Če skleda prazna je, jo napolnit hiti,
z živaljo kdaj poheca se tudi pred ljudmi.
(Iza Jagodic, 5. a)

Lija Gerjevič, 7.b

PLEZALEC

Plezalec je močen,
velikokrat poskočen.

Ves čas samo trenira,
da forma se mu ne podira.

Večino časa v steni preživi,
ker ga to pomiri.
(Luka Šircelj, 5. a)

Aleksander Lenarčič, 9.a

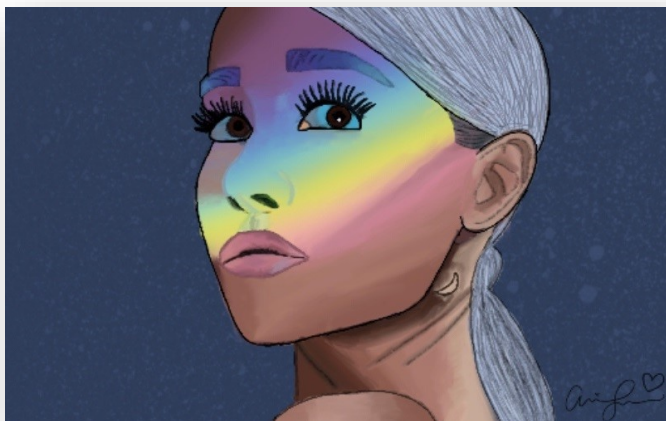
FRIZERKA

Ta poklic striže, brije, umiva
in lase suši,
da lepši bi mi bili.

Za nagrado kitka bo,
čop ali dva,
da stranka vesela bo bila.

Včasih svetuje, lasišče pregleduje,
potem pa naredi,
kar stranka si želi.

Škarje, predpasnik in druge stvari
frizerka potrebuje,
da nove stranke dobi.
(Ula Novak, 5. a)

Maša Zorc, 7.c

BALETKA

Najprej majhna, nato velika,
velika na prstih se premika.
Majhna hopsa in skače,
včasih pa naredi drugače.

Velika ima svoj par,
večkrat pa gre tudi v bar.
Je zelenjavo in meso,
zredila se pa nič ne bo.

Majhna pleše v skupini,
po navadi je en fant edini.
Baše se z nezdravo hrano
in kupuje samo kramo.

Balet ima zelo težke drže,
če se ne držiš prav, te trener ven vrže.
Baletke imajo boleče življenje,
upoštevajo pa le trenerjevo mnenje.
(Eva Maležič, 5. a)

ZDRAVNIK

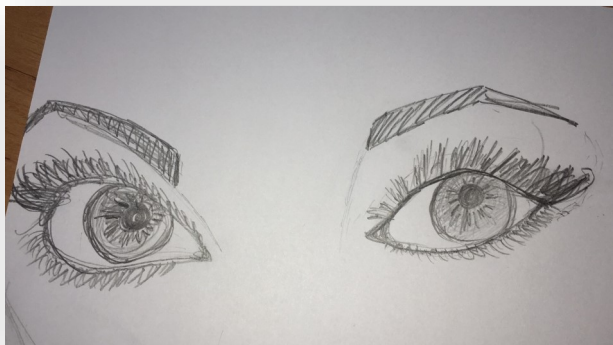
Pomaga ljudem veliko
od drugih ljudi za razliko.

Velikokrat zdravila jim predpiše,
pa tudi če grdo piše.

Vsak dan se po bolnici vrti,
tudi če prostora ni.

Stetoskop v roki vihti,
da posluša srce ti.

Pregleduje ljudi,
če jim čelo gori.
(Nuša Humar, 5. a)

Tia Šteblaj, 6.n

IGRALEC

Igralec biti ni lahko,
igrati moraš vlogo to.

Moraš biti uglajen gospod,
ali pa zavaljen kot sod.

Vloge ne more dobiti vsak,
le najboljši igralski junak.

Vse je težko dati avtogram,
ker imajo polno zaseden dan.
(Tesa Nibrant Godec, 5. a)

POLICIST

Policist roparje lovi, brez predaha, vse noči.

Pri tem se veseli in nepridiprave hitreje ulovi.

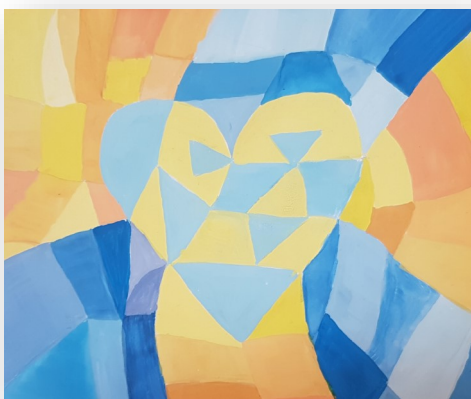
Nosi modra oblačila, stroga ima pravila,
ki se jih moramo držati, sicer moramo plačati.

Varuje vse državljane,
zato so njihove noči velikokrat neprepane.

Kljub temu da nosijo pištolo s seboj,
so borilne veščine njihov pogoj.

Nič se jih ni treba bati,
saj nam hočejo le pomagati.
(Žan Žgajnar, 5. a)

Naja Milivojevič, 7.c

MIZAR

Mizar pohištvo naredi,
v zameno za to denar dobi.

Ko pa nekdo nekaj naroči,
mu on prijazno odgovori,
da potrebno bo čakati nekaj dni.

Mizar pridno mizari vse dni
in čaka, da nove stranke dobi.
(Lian Kodre Klavžar, 5. a)

ZNANSTVENIK

Kdo ima rad predmete različnih oblik?
Seveda, to je znanstvenik.

Včasih kaj odkrije,
tudi tako, da kaj polije.

Vsak dan se delu posveti,
da novo idejo dobi.

Ko pa holograme dela,
mu najbolj pristaja bela.

Pogosto pa temno snov študira
in ideje zbira.

Večinoma pa je le nor
in upa, da odkrije kakšen nov stvar.
(Pino Macinič, 5. a)

FIZIK

Kar fizik govori,
to trdno drži.

Kar on naredi,
to dobro je za ljudi.

Fizik vari različne napoje
za svoje stvari.

Če v šoli uči,
učencem ocene deli.

Z njimi eksperimentira vse dni,
da glavce kot on bi bili.
(Bor Antolič, 5. a)

KUHAR

Kuhar po kuhinji se vrti,
da kaj ne zagori.
Zelenjavo reže cik cikcak
in jo vrže v zrak.

Kuha, peče in nori,
da se kar kadi.
Natakarju naroči,
naj dober tek gostom zaželi.

Kuhati zna veliko stvari,
najboljše pa torto naredi.
Kuhalnico v rokah drži,
z njo meša dobre jedi.
(Zarja Grobelšek, 5. a)

NUMIZMATIK BOM POSTAL

Na obrobju male dolenske vasi
najmanj 200 let stara hiša stoji.
Majhna okna, vrata so stara,
kot da na njih se odpira stara rana.

Zvabila me hiška je zanimiva,
kaj le v njej vse se skriva.
Sem na podstrešje se junaško podal,
da bi zvezdavo raziskoval.

Počasnih korakov tiho sem hodil,
da bi v polmraku kam ne zablodil.
Obstal sem pred skrinjo s prahom prekrito,
kot da ji daje trajno zaščito.

Odprl pokrov sem težak,
težko, kot otrok bi ga vsak.
Se bleščeče je vrečka v oči zasvetila,
vesela, da njega je za lastnika dobila.

Stlačil v žep sem novo imetje
in tu se začanja moje zanimivo početje.
Pogledal sem v vrečko in
nekaj novega se mi je odprlo,
ko moje oko to skrivnost je uzrlo.

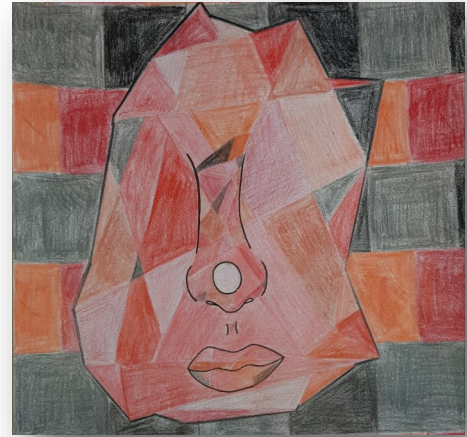
Našel sem krone, lire, slovenske tolarje ...
in ne vem katere vse še denarje.
Le kakšen bil je ta denar,
mi postalo je naenkrat mar.

Svetlečo vrečko album bo zamenjal,
k novemu odkritju pa dodal
bom spominske srebrnike,
če bom zmogel, iz žepnine tudi kupil bi zlatnike ...

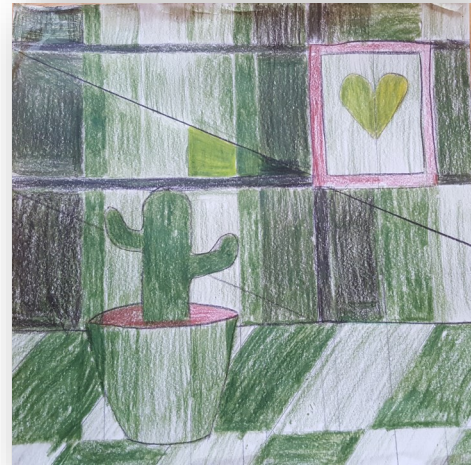
Toda, ker vse na svetu se spreminja, menja,
z novim denarjem nova doba se začanja.

In ker zanimiva mi je zgodovina,
NUMIZMATIKA naprej me bo vodila.

(Maj Skubic, 6. a)

Ajda Zajec 7.a

Lina Legan, 7.a

Dan Romih, 7.c

Ema Lacmanovič, 7.b

MODERNE KLASIKE

URŠKA 21. STOLETJA

Grosupeljčanke so se na plesu zbrale,
smejale in fante zapeljevale,
a ko Uršika pride na plesno ploščad,
vsak fant zavrtel bi jo rad.

Imela obraz je kot snežna kraljica,
imela lase kot jutranja danica,
a ko plesalca si izbira,
noben se za njo ne ozira.

Pride mladenič iz stare Ljubljane,
s sabo je prinesel banane,
povabil je Uršiko na ples,
lahko bi plesala do zvezd.

Njen oče priteče
in gleda goreče:
»Ti, mladenič, ne smeš z njo plesati,
ker hotel si jo preigrati!«

Mladenič tega ne prenese
in s sabo Uršiko odnese,
čez šest let so našli jo,
mrtvo tam pri Kopanju.
(Anteja Kastelic, 8. b)

Tim Andrejaš, 7.c

ŽIVLJENJE VELIKEGA PESNIKA

»O Vrba! srečna, draga vas domača«,
kjer hiša Prešernov'ga stoji očeta ...

Leta 1800 je Franceta v Vrbo pripeljalo,
kasneje pa ga življenje v
Ljubljano zapeljalo.

Tam Matijo Čopa je spoznal,
ki žalostno v Savi je končal.

»Od nekdanj lepe so Ljubljanke slovele,
ob petju in plesu bile so vesele.

Najlepša poetu je Julija b'la,
saj zaljubljen je bil vanjo iz srca.

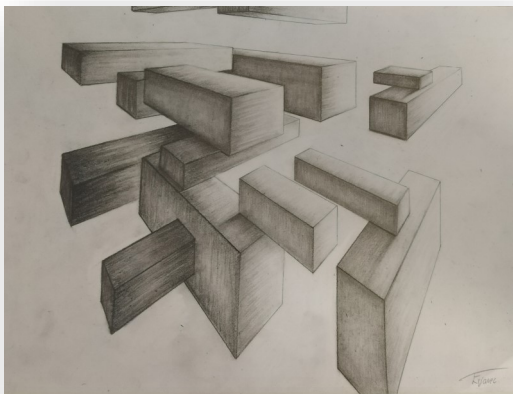
Sonetni venec je njej posvetil,
na koncu pa se z njo je drug poročil.

Napisal pesmi je več kot sto,
vse zvenijo prelepo.

Ena od njih je naša himna,
ki že dolgo ni več anonimna.

Zdravljico in Prešerna poznamo zdaj vsi,
saj boljšega pesnika za Slovence ni.

(Tinkara Repovž, 7. b)

Katjuša Eriavec, 9.a

Tai Jakelj Kaplan, 7.a

OSTROVRHAR ČEZ 9 LET

Čez devet let,
ko oženila sta se že,
ženin postal je hladen kot led
in Lejla ni mogla tako več živet'.

Brez denarja odpravila se je domov,
v Bosno blizu prelepih slapov.
Ostrovihar poskušal jo je ustaviti,
vendar ona je morala oditi.

Zdelo se ji je, da ne bi preživela,
ker ljubezni in denarja nista več imela.
Ostrovihar dovoli, da Lejla odide,
da lahko do denarja spet svojega pride.

Ko dobil ga je večino nazaj,
do Rozamunde je želel na čaj.
Poslal ji je pismo, a ona ni odpisala,
ker ljubezni v sebi ni več zaznala.

Tako Ostrovihar odšel je v svet,
nihče ne ve, kam in kako.
Govorice pravijo, da je odšel ne sveto goró,
kjer življenje mu je lepše spet!
(Danaja Luštrik, 8. c)

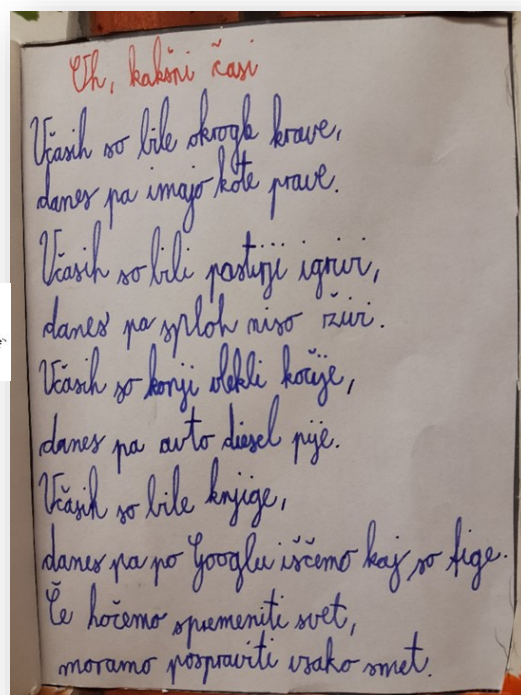
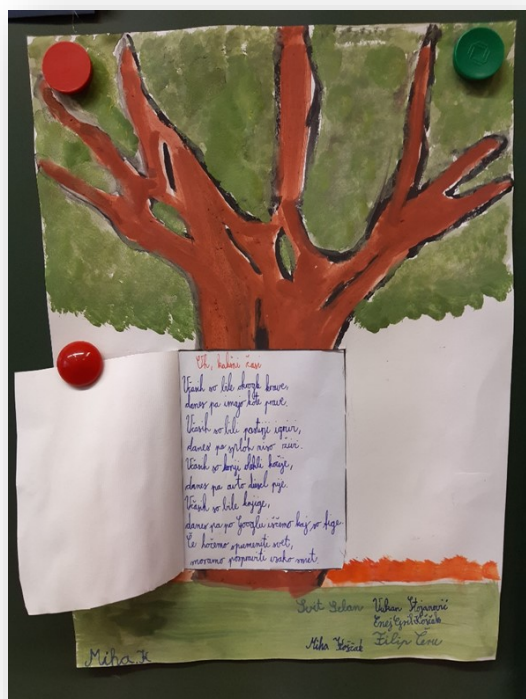

Katjuša Erjavec, 9.a

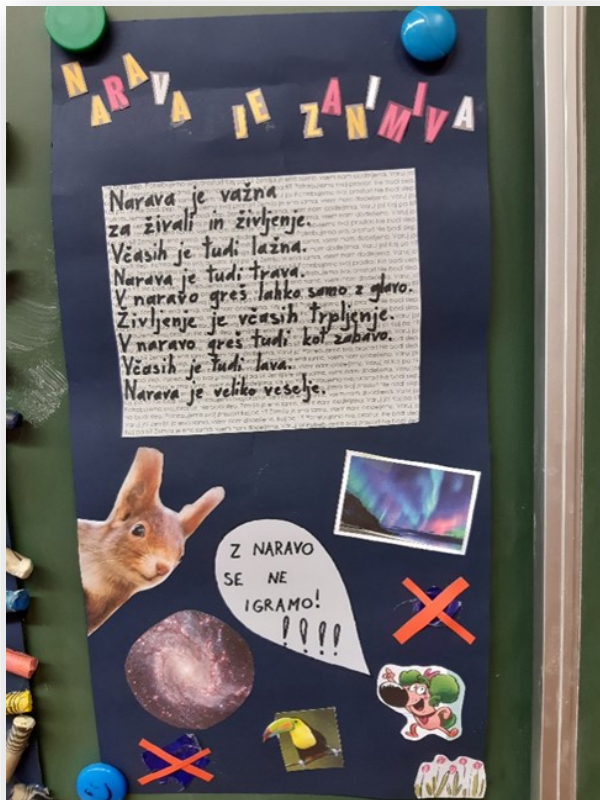

Lana Savanovič, 9.a

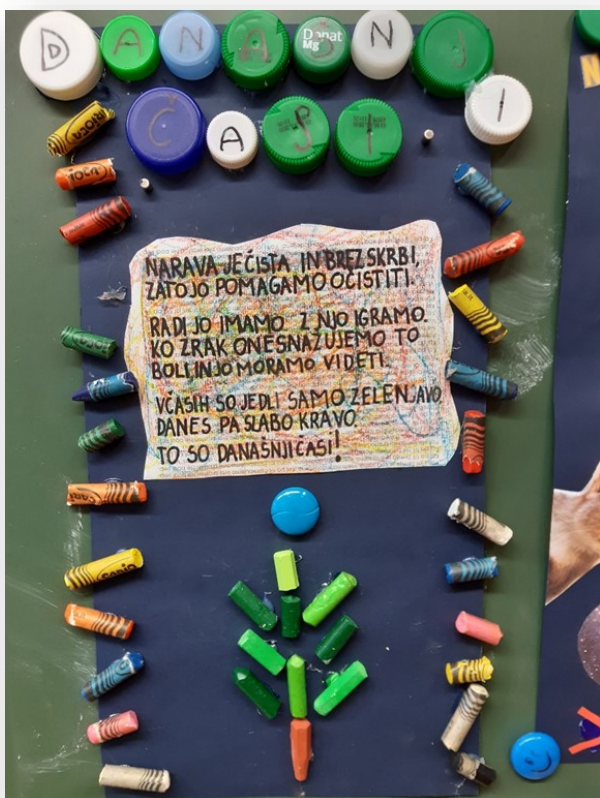
»UH KAKŠNI ČASI«

Punce in fantje 5.c

Punce in fantje 5.c

Punce in fantje 5.c

NARAVA

Zazri se tja gor v višave
naše matere narave.

Še posebej danes, ker je zelo lepo,
saj na tisoče zvezd je nasulo nebo.

Luna sije,
najbolje pa se jo vidi, kadar dež ne lije.
Ta noč zato je res posebna,
za lepe spomine pa še kako pomembna.

Narava! To prelepo čudo,
kjer izkopljejo zlato rudo.
Spominja nas na zvezdice zale,
pogled nanje nam pove, da so zelo ma-
le.
Zvečer naše očke so trudne,
zjutraj pa seveda že budne.
Sončni vzhod in zahod sta zelo barvita,
za fotografijo pa kot ulita.

Lahko smo veseli, za kar imamo,
da se na travniški zelenici igramo.

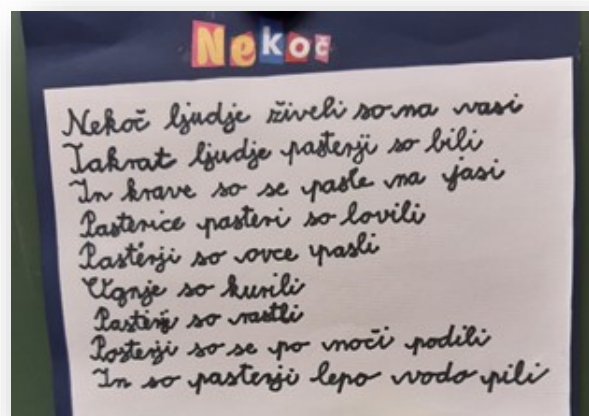
Da nabiramo cvetja
tudi sredi poletja.

Po gozdu se sprehajamo,
Se na dogodivščine podajamo.
Občudujemo zanimivosti narave,
četudi so zelo stare.

Narava je neprecenljiva,
v njej pa kar precej živali prebiva.
To dogodivščina je prava,
ta naša narava.

Vanjo se podajamo
in lepih spominov ostajamo.
Narava je vsak letni čas čudovita,
je mamljivo barvita.

Miša Mehle, 7. a

Punce in fantje 5.c

POMLAD

Kdaj bo prišla pomlad,
ki se zdi kot zaklad?
Takrat bodo ptički peli
in žvrgoleli,
ko bo prišla pomlad.

Pomlad se je zbudila,
se veseli je svet,
nas je v rože odela
in nam bo lepo pesem pela.

Pesem pojejo nam ptički,
toplo pesem nam pojo,
da zajame ves svet in celo nebo.

Žal pomlad bo minila,
hitro nas bo zapustila
in pustila le pesem lepo,
a preden bo spet prišla,
bo zima vrgla vsaj eno kepo.
(Lučka Perme, 4. b)

Ula Gaberšek, 7.a

Iva Perme, 7.a

V DEŽELI DOMIŠLJIJE**ZASPANA ZIMA**

Nekoč za devetimi visokimi gorami je živela družina s tremi fanti. To so bili Tim, Tom in Tam. Bližal se je božič, snega pa še ni bilo. Vsi otroci so ga nestrpno čakali. Tim, Tom in Tam so sklenili, da bodo poiskali Zimo.

Na poti so srečali škrate, ki jim je povedal, kje se je zadržala Zima. Dal jim je čarobno piščal, ki je igrala samo pesmi o snegu in zimi. Fantje so nadaljevali pot in prišli pred veliko votlino. V njej je trdno spala Zima. Vhod v votlino je stražil ogromen ledeni zmaj. Tim je vzel piščal in začel igrati zimske uspavanke. Igral je, dokler zmaj ni zaspal. Tim, Tom in Tam so nato brez strahu vstopili v votlino in klicali Zimo. Prišli so do velike dvorane, ki se je bleščala v snegu in ledenih kristalih. Tim je spet vzel piščal. Tokrat je igral same vesele in poskočne pesmi o snegu in božiču. Zima se je zbudila in začudeno gledala okoli sobe. Fantje so ji rekli, da vsi otroci čakajo na sneg. Zima je vzela ledeno čarobno palico. Ko je z njo trikrat zamahnila, je zunaj začelo snežiti.

Dečki so se vrnili domov. Vsi otroci so že uživali na snegu. To leto so vsi praznovali lep božič.

Jure Novak, 4. b

GAŠPER IN NJEGOV SNEŽAK

Bil je zgodnji zimski dan. Snežilo je že nekaj ur. Gašper je to videl in hitro stekel ven. Že je naredil snežaka. Zmračilo se je in mama ga je poklicala na večerjo. Po večerji je hotel Gašper še ven, a mu mama ni dovolila. Moral je v posteljo. Ko sta mama in Gašper zaspala, se je zunaj nekaj premaknilo.

Snežak, ki ga je naredil Gašper, je oživel. Premikal se je v mrzlem snegu proti cesti. Ravno takrat je mimo pripeljal avto. Malo je manjkalo pa bi od snežaka ostal le korenček. Hitro se je umaknil. Sedaj je plesal bliže hiše. Ni se mogel ustaviti. Mimo je prišla črna mačka. Snežak se je ustavil. Zelo se je prestrašil. Črne barve se je zelo bol. Tudi mačka se ga je ustrašila in stekla naprej. Snežak je plesal in plesal, pa čeprav ni bilo glasbe. Začelo se je daniti. Snežak je šel na tisto mesto, kjer je oživel. Stal je čisto pri miru. Tisti hip je ven pritekel Gašper. Takoj je opazil stopinje in se spraševal, od kod je toliko stopinj. Pomislil je na vse. Nazadnje pa je opazil snežakove noge, ki jih prej sploh ni bilo. Stopinje so bile okrogle kot snežakova stopala. Še zmeraj se je čudil. Takrat pa se je snežak po nesreči premaknil. Gašper se je hotel prepričati, ali je snežak res živ. Požgečkal ga je. Dve sneženi kepi sta se začeli premikati in Gašper je bil zelo začuden. Začela sta se loviti okoli hiše. Kmalu sta postala najboljša prijatelja. Zgodaj pomladi pa se je snežak začel topiti. Gašper je izkoristil še zadnje minute z njim. Počasi se je stopil še zadnji košček. Gašper je bil osamljen, saj ni imel nikogar več za igro. Rekel si je, da bo potrpel do naslednje zime in si naredil novega najboljšega sneženega prijatelja.

Mihej Škulj, 4. b

Tim Andrejaš, 7.c

Olja Pekolj, 7.a

Mare Kastelic, 6.n

NEUMEN PAV

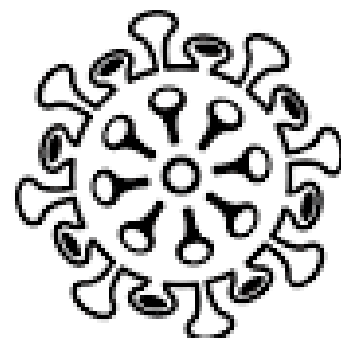
Neumen pav
ni zaspal
in je šel
ponoči v špar.
Ni mu bilo mar,
ko je tam
srečal Zojo,
ki je imela jojo.

Jojo je bil
za Zojo,
za Zojo,
ki je imela
umazane roke
in je pela karaoke.

Lučka, 4.b

O KORONAVIRUSU COVID-19 IN ŠOLI NA DALJAVO

Kot veste, je nad nami bolezen, imenovana koronavirus. Ta bolezen povzroča vročino, kašljanje, kihanje in utrujenost. Ker je bolezen še tako nova, zanjo še ni zdravila. Bolezen se razvije v roku 1–14 dni in ko se razvije, traja od enega do dveh tednov. Od koronavirusa lahko umreš in umrljivost je 3,4 -odstotna, odstotek pa se viša s starostjo.

V Sloveniji so zaprli vse javne prostore razen nujnih. V Sloveniji tudi velja odlok o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih mestih in površinah v Republiki Sloveniji. Zaprte so tudi šole in zdaj se otroci šolajo doma. Šolajo se preko spletnih strani in videoklicev. Šolarji redno pošiljajo delo učiteljem in učitelji pošiljajo odgovore.

Meni osebno se ta način dela zdi v redu in drugim tudi. Vsi so zelo navdušeni nad videokonferencami, ker so nove in so na računalnikih, ki so skoraj vsem dostopni. Všeč nam je tudi zato, ker radi vidimo prijatelje. Ideja videokonferenc mi je zelo všeč in rad bi da se to nadaljuje tudi kasneje.

Nik Perčič, 8. b

VIRI (Dostop: 10. 4. 2020.):

<https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn%3AANd9GcR1HzQY1ZvllhwCitYZ43SvhpPxJnuQjwU2IfVIWFqAAv2mBG7-&usqp=CAU>

https://en.wikipedia.org/wiki/2019%E2%80%9320_coronavirus_pandemic

<https://www.slovenia.info/sl/novinarsko-sredisce/informacije-v-zvezi-s-koronavirusom/objave-slovenskih-institucij>

Občutki ob koroni so zelo mešani. Najprej je bilo večino otrok veselih, ker zapirajo šole, sedaj pa po mojem mnenju že vsi komaj čakajo, da bo konec. Meni je zelo dolgčas, saj tudi če grem ven, moram iti sama. Čudno je videti ljudi z maskami na obrazu. Jaz si mislim samo to, kam je šel ta svet. Večina otrok se najbrž po internetu pogovarja s svojimi prijatelji. No, vsaj jaz se. Osebno sem glede na take razmere zelo mirna in me ne skrbi. Ampak mislim, da večina ljudi malo pretirava, saj si doma delajo take zaloge, da človek v trgovini ne dobi npr. moke, toaletnega papirja. Želim samo povedati, da komaj čakam, da se vse skupaj umiri.

Lenart Oražem, 6.n

Seveda imamo zdaj tudi šolo na daljavo, saj to niso počitnice. Šola na daljavo poteka po spletu. Večina stvari je razumljivih, ampak nekaj pa tudi ne in tu se vse zaplete. Sicer imamo z učitelji videoklice, ampak vseeno raje poslušam v šoli. Meni je všeč samo to, da vse končam pred 13. uro.

Nina Jurjevčič

Torej zadnje čase svet stoji. Ljudi pri uničevanju naše Zemlje niso ustavile poplave, požari, potresi. Ustavil nas je šele virus, ki ogroža življenje vsakega od nas. Virus se imenuje koronavirus, bolezen, ki jo ta virus povzroča, pa se imenuje covid-19. Koronavirus se najbolj prenaša s kašljem in kihanjem. Inkubacijska doba je povprečno skoraj 6 dni. Okužbo lahko preprečimo s temeljito higieno, razkuževanjem, razdaljo z drugimi ljudmi, nošenjem maske ter tako, da z ljudmi nimamo stika. Okužen ima lahko zelo blago obliko virusa in simptomov sploh ne zazna. Pri hujših primerih se pojavi kašelj, vročina, oteženo dihanje, bolečine v mišicah in utrujenost. Virus ne moremo zdraviti, saj zanj zdravila ni, lahko samo blažimo simptome. Najbolj so ogrožene starejše generacije, dojenčki, ljudje z astmo, slabim imunskim sistemom ali kroničnimi boleznimi. Ogroženi so tudi kadilci. Vse te osebe imajo veliko možnost hudih posledic ali celo smrti.

Ljudje ne smejo zapuščati občin, ne smejo se zbirati v skupinah, ostajati morajo doma in če se sprehajajo ali kolesarijo po mestu, lahko dobijo celo denarno kazen. Kot sem omenila že na začetku, svet stoji in na koncu bodo posledice skoraj največje pri gospodarstvu. Vsi samo komaj čakajo, da bo to temno obdobje mimo. Šole so zaprte, prav tako vrtci, saloni, nakupovalna središča, ulice so prazne in zunaj skorajda ne vidiš ljudi, odpovedana so tekmovanja, treningi ter vsi dogodki. Vsi skušajo zaščititi sebe in ostale.

Dan definitivno ne mine hitro, vendar si ga mladi krajšajo z različnimi dejavnostmi. Večina jih po nekaj ur na dan dela za šolo, saj je to še vedno obveznost, pa čeprav v drugi obliki. Veliko se jih odpravi tudi v naravo, na primer na sprehod ali tek po gozdu oz. travniških potkah, kjer po navadi ni ljudi. Seveda gredo sami, s psom ali družino. Drugi kondicijo ohranjajo s telovadbo doma, tisti, ki pa imajo to možnost,

opravljajo online treninge in trenirajo doma. Ker pa smo v dobi tehnologije, se jih veliko uleže pred televizijo ter pogledajo svojo najljubšo serijo na Netflixu ali pa pogledajo kakšen dober film. Drugi si krajšajo čas na telefonu z dopisovanjem s prijatelji, vmes pa tudi pokličejo kakšnega prijatelja. Drugi poslušajo glasbo ali vadijo igranje instrumenta. Veliko mladih pa si te čase krajšajo z aplikacijo tik-tok ter s peko in kuho. Ogromno časa preživijo tudi na računalniku in ob igranju igrice, seveda pa se najde tudi kdo, ki igra družabne igre ali bere. Vsak po svoje preživlja dneve, vendar večina upa, da vse čimprej mine in bodo lahko spet brez skrbi videli prijatelje.

Neja Ribič

Sedaj smo v karanteni. Gre za ukrep, s katerim se omeji svobodno gibanje zdravim osebam, ki so bile ali za katere se sumi, da so bile v stiku z nekom, ki je zbolel z resno nalezljivo boleznijo v času njegove kužnosti. Tisti, ki ne morejo dela opravljati od doma, lahko hodijo v službo, vendar naj se čim bolj pozorno sami opazujejo in prenehajo z delom ob pojavu bolezenskih znakov.

Jaz preživljam karanteno s svojo družino. Vsi se zelo držimo pravil, vendar opažam, da se nekateri v moji okolici ukrepa ne držijo. Med karanteno se cela moja družina počuti v redu, vendar nam hitro postane dolgčas in komaj čakam, da se bo stanje izboljšalo. Moja starša še vedno hodita v službo, saj imata skupno podjetje, v katerem delata le onadva. Svoje dneve v karanteni preživljam tako, da delam šolo na daljavo. Grem tudi na sprehod, sem na dvorišču in delam vsakdanje stvari. S prijatelji nimam fizičnih stikov, vendar jim vsak dan pišem, ko mi postane dolgčas. Na začetku sem se zelo bala virusa, saj nisem točno vedela, kakšne so posledice, vendar zdaj, ko sem v karanteni in se držim pravil, mislim, da bo vse v redu.

Ker je karantena in moramo nadaljevati s šolanjem, so šole organizirale pouk na daljavo. No, pri nas poteka tako, da nam učiteljice vsak teden pošljejo navodila, kaj moramo narediti za vse predmete v tistem tednu. Glede takšnega učenja nimam veliko pripomb, saj je tako, kot da bi bil v šoli.

Lara Gašperšič, 9. a

Sem učenka 9. razreda, a v šolo zaradi epidemije trenutno ne hodim. Delo od doma je zelo zabavno, lahko se zbudim kadarkoli in delam naloge, ki sem jih dobila na spletni strani šole ali na elektronsko pošto. Ker je pri nekaterih predmetih dela preveč, sproti jem in mi je to všeč, ampak ni mi všeč to, da sem skoraj celo popoldne pa zvečer v zaprtem prostoru. Komaj čakam, ko bo vse minilo in da se lahko vrnemo normalno življenje.

Melisa Nadarević, 9. b

METULJI UPANJA

Nina Trpin, 5.s

Nina Šparovec, 5.s

Ula Novak, 5.s

Nikola Obolnar, 5.s

PEKA KRUHA V PETIH RAZREDIH

Jure Urbanč, 5.b

Vid Trček, 5.b

Nikolina Lozar, 5.b

Tilen Gruden, 5.b

Učenci petih razredov so se v času karantene spopadli s prav posebno nalogo, peko kruha. To ni bil mačji kašelj - najprej so morali odmeriti pravo količino sestavin, nato pa pošteno zavihati rokave. Nalogo so vzeli zelo resno in nastale so prave pekovske mojstrovine. Po koncu dela so zapisali še postopek peke.

Naloga je poskrbela za nasmehe na obrazih in polne želodčke, nekatere učence pa je spodbudila, da so tudi kasneje poprijeli za kuhalnico in se preizkusili v kuhanju in peki še drugih jedi.

Katja Vodopivec

Tara Rajšič, 5.b

Arnes Ljutić, 5.b

Jakob Češarek, 5.b

Urška Legan, 5.b

POSTOPEK PEKE KRUHA

1. Zavezala sem si predpasnik in dobro umila roke.
2. Pripravila sem si tudi prostor (mizo) in posode (veliko in malo skledo ter pekač).
3. Pripravila sem vse sestavine in preverila, ali imam res vse, kar potrebujem.
4. Z recepta sem prepisala še merske enote in vse natančno stehtala:

- 1 kg pšenične moke tip 500
- 40 g kvasa oz. 2-krat 7g suhega kvasa
- 20 g sladkorja
- 18 g soli
- 7 dcl mlačne vode
- žlica olja

5. V mali skledi sem nato pripravila kvas. Zmešala sem:

- 2 x po 7g suhega kvasa
- eno žlico moke
- eno žlico sladkorja
- 1 dcl mlačne vode

6. Skledico s kvasom sem nato postavila nad toplo posodo, da je vzhajal.

7. V veliki skledi sem nato zmešala:

- 1 kg pšenične moke tip 500
- kvas in sol

8. Najprej sem premešala z leseno žlico, nato pa nadaljevala z obema rokama. Testo se mi je močno lepilo na prste in roke, zato sem dodala malo moke.

9. Maso za testo sem potem prestavila na leseno desko, ki sem jo pred tem tudi pomokala. Testo sem razdelila na pol in na pomoč pri gnetenju testa mi je priskočil brat Marcel. Gnetla sva vsak svoj hlebec.

10. Hlebček sem nato postavila v pomokano skledo, ga pokrila s servetom in dala na vzhajati.

11. Čez eno uro sem ga ponovno pregnetla in spet dala vzhajati. Pri drugem vzhajanju hlebček ni hotel narasti. Mama se je spomnila, da ima pečica program za vzhajanje, zato sem ga postavila še za pol ure v pečico. Hlebček je potem zelo lepo vzhajal.

12. Hlebček sem nato vzela iz pečice in pečico nastavila na najvišjo temperaturo 250 stopinj. Ko se je pečica dovolj segrela, sem hlebec postavila v pečico. Na dno pečice sem postavila še lonec vode za vlago, da testo ne bi bilo preveč izsušeno.

13. Po 10 minutah peke na najvišji temperaturi 250 stopinj sem nato temperaturo pečice zmanjšala na 180 stopinj. Kruh se je nato pekel še 40 minut.

14. Moj prvi kruh sem nato vzela iz pečice in ga še malo poškopila z vodo, da skorja ne bi bila preveč trda.

15. Počakala sem, da se je kruh ohladil, nato pa sem komaj čakala, da ga prerežem na pol.

16. Moj prvi kruh mi je zelo dobro uspel. Mogoče mu je manjkalo še 10 minut peke, da bi bil malo bolj zapečen in malo premalo sem ga solila.

Škoda, ker kruha ne morem deliti s sošolci in učiteljico Eriko.

Zarja Grobelšek, 5.s

Zala Kumelj, 5.b

Zarja Grobelšek, 5. a

IZ ZGODOVINE

NELSON MANDELA

Je eden najbolj znanih zagovornikov človekovih pravic zaradi česar je dolga leta preživel v zaporu. V tem času je postal simbol boja proti apartheidu.

Rolihlahla Mandela, to je bilo njegovo začetno ime, se je rodil 18. julija v vasici Mvezo, v Južnoafriški republiki, očetu Henry Gadla Mandela in mami Nonquaphi Nosekeni. Nonquapha je bila Nkosijeva tretja žena, zato je imel Rolihlahla že tri starejše brate in 9 sester, ki so živeli ločeno pri svojih mamah. Čeprav je bil Mandela po očetu pravnuk ljudstva Thembu, do kraljevega naslova ni bil upravičen, saj je njegova mama izhajala iz stranske

veje kraljeve in ni bila prva žena otrokovega očeta. Za Mandelo je bila predvidena dedna funkcija kraljevega svetovalca in zaupnika, predvsem pri posredovanju v sporih.

Ob vstopu v šolo, pri približno sedmih letih, je dobil še angleško ime Nelson, ki mu ga je nadel njegov učitelj. Mladi Mandela je bil prvi v družini, ki se je šolal.

Kmalu po pričetku šolanja je Nelsonu umrl oče, zato je skrb zanj prevzel izredno bogat regent (naziv za vladarjevega namestnika v monarhiji, ko je le ta mlad ali odsoten). Nelson je tako odraščal v premožni družini z novim bratom Justiceom in sestro Nomafo.

Mandela se je hotel izučiti za svetnika družine Thembu, zato je obiskoval internat Clarkebury v Engcobu, kamor so hodili večinoma temnopolti Afričani. Nato je v dveh letih prejel certifikat nižje stopnje srednje šole. Nadaljeval je s študijem odvetništva na univerzi v Fort Haru, kjer se je seznanil z angleščino, antropologijo, politiko, vedno bolj pa ga je zanimala tudi afriška kultura.

Vmes je pobegnil od doma v Johannesburg, saj sta z Justiceom izvedela, da ju regent želi poročiti z že v naprej izbranimi dekleti. Nekaj mesecev pred koncem študija ga je obiskal regent, saj mu je odpustil glede njegovega pobega, nato pa kmalu umrl.

Mandela je končal študij. V Johannesburgu se je prvič srečal z Afriškim narodnim kongresom (ANC) in se udeleževal sestankov komunistične partije.

Vedno bolj ga je zanimala politika, zato je začel hoditi še na predavanja na pravni fakulteti Witsu, kjer je bil eden redkih črnih študentov. Nasprotoval je vladanju belske manjšine in moral zapustiti šolo. Udeleževal se je raznih protestov in tako se je začelo rojstvo borca za svobodo. Po pridružitvi k ANC-ju je bil zaslužen tudi za ustanovitev podmladka ANCYL, kjer je bil od začetka član izvršnega odbora. Takrat je spoznal tudi svojo prvo ženo Evelyn Mase, s katero sta imela sina, ki je pri 23 letih umrl v prometni nesreči in hčer, ki je umrla že kmalu po rojstvu zaradi meningitisa. Med zakonom je tudi študiral. Po smrti tedanjega predsednika ANCYL-ja, je Mandela postal tajnik le tega, pozneje pa je napredoval v predsednika izvršnega odbora stranke Transvaal, kjer je po nekaj letih zahteval odstop predsednika, ki je sodeloval s komunisti in ravnal v nasprotju z odborom.

V naslednjih letih se je poleg vodenja ANC-ja in študija posvečal še boju proti apartheidu (razlikovanje med pravicami črncev in belcev). Priredil je kampanijo proti apartheidu, zaradi katere je bil aretiran, a ne za dolgo. Opravil je tečaj odvetništva in postal odvetnik ter s svojim prijateljem Oliverjem Tambo odprl lastno odvetniško podjetje, ki je bilo takrat edino afriško odvetniško podjetje. To je postalo zatočišče za jezne Afričane, ki so bili naveličani policijskega nasilja .

Nelson Mandela je sodeloval tudi pri oblikovanju Listine svoboščine, kar je še danes njegova pomembna zapuščina. Leta 1956 je bil Mandela s številnimi vodjami ANC-ja aretiran zaradi veleizdaje, ki je se po skoraj šestih letih izkazala za neresnično. Nelson se je takrat potuhnil in pod krinko voznika prepotoval državo, da bi novo zasedbo stranke ANC, katere oblastem ni uspelo preprečiti. Prepričal je stranko, da potrebujejo oboroženo enoto in kmalu po tem je postal predsednik oboroženega krila ANC-ja.

Odpravil se je na afriško turnejo, s pomočjo katere je zbiral podporo afriških voditeljev. Ob vrnitvi v Južno Afriko leta 1962 so ga oblasti aretirale ter obtožile spodbujanja delavskih stavk in zapustitve domovine brez dovoljenja. Na sojenju se je zastopal sam. Obsojen je bil na pet let zapor. Sledil je še en sodni proces, v katerem je bil Mandela s svojimi pomočniki obtožen sabotaže in zarotništva, obsojen je bil na dosmrtni zapor.

Naslednjih 18 let je preživel v zaporu na Robbenovih otokih, kjer se je posvetil svoji odvetniški diplomii. Tudi tam se je zavzemal za izboljšave, in sicer zapor. Kljub velikem številu pobud naj ga izpustijo, tega niso storili. Prestavili so ga v zapor Pollsmoor, medtem pa se je nasilje v Južni Afriki le stopnjevalo, nekateri so celo mislili, da bo izbruhnila državljanska vojna. Zahtev o Mandelovi izpustitvi je bilo vedno več. Nekateri svetovni voditelji so pozivali oblasti, naj ga izpustijo, češ da bi se tako razmere v državi umirile.

S tem, ko je predsedniški položaj prevzel F. W. de Klerk, so oblasti izpustile vse politične zapornike, pripadnike stranke ANC, tudi Mandelo. Leta 1990 je bil končno svoboden, na dan izpustitve je povedal, da si bo prizadeval za mir in spravo z večinskim belopoltnim prebivalstvom. Leta 1993 je prejel Nobelovo nagrado za mir.

Mandela si je za cilj zadal preoblikovanje ANC-ja, s katerim je pozneje zmagal na splošnih volitvah in postal prvi temnopolti južnoafriški predsednik. Njegova najpomembnejša naloga je bila ukinitve apartheida. Med predsedovanjem je izdal njegovo avtobiografijo, se ločil od svoje druge žene, ustanovil sklad, s katerim je denarno pomagal obolelim z AIDS-om...

Prizadeval si je za umiritev napetosti med belci in nebelci v državi, kar je dosegel s športom, z zmago Južne Afrike na Svetovnem prvenstvu v ragbiju.

Leta 1999, po končanem mandatu, se je umaknil iz politike.

Pri 95-ih letih je Nelson Mandela 5. decembra leta 2013 umrl zaradi bolezni dihalnih poti, obkrožen s svojo družino.

Nelsona Mandelo sem si izbrala zato, ker me je že v začetku pritegnilo njegovo življenje, saj sem o njem že vedela nekaj malenkosti. S končanim izdelkom, o njem vem veliko več. Kot oseba se mi zdi vreden spoštovanja, saj se je boril celo življenje in s tem dosegel ogromno pomembnih stvari! Menim tudi, da je vsaj malo odpravil tabuje belcev o temnopoltnih in obratno.

Tinkara Kališnik, 9. b

Viri:

<https://www.nelsonmandela.org/content/page/biography>

https://sl.wikipedia.org/wiki/Nelson_Mandela

<https://siol.net/novice/svet/nelson-mandela-clovek-ki-je-iz-juzne-afrike-preginal-apartheid-304508>

Jakob Hren, 9.a

Naja Milivojevič, 7.c

MARTIN LUTHER KING MLAJŠI

Martin je bil ameriški baptistični duhovnik in borec za državljanske pravice, predvsem za pravice ameriških črncev. Rojen je bil 15.1.1929 v Georgiji v ZDA. Umrli je dokaj mlad v 39 letu starosti zaradi atentata 4.4.1968 v Memphisu v Tennesseeu.

Njegov oče in dedek sta bila duhovnika in tudi Martin je šel po njunih stopinjah. Dolgo se je izobraževal na različnih šolah, nato pa se je leta 1953 poročil s Coretto Scott.

Zelo zgovorna je ena izmed njegovih prvih pridig 24.1.1954 v kateri govori o življenju in sodelovanju med ljudmi in bogom.

Bil je zelo pomemben pri NAACP nacionalnem združenju za napredek afriških Američanov, saj se je v njihovem imenu in z lasno željo po boljšem življenju boril in dosegel socialno enakopravnost – ukinitev ločenih oddelkov na javnem prevozu, miroljubno reševanje sporov, zagotovil volilno pravico za temnopolte in spremembe v

ustavi ZDA, kjer poenoti tako belce kot črnce. Vsega tega ne bi mogel doseči brez pomoči Lyndona Johnsona, ki je vse to spisal in uzakonil v ustavi.

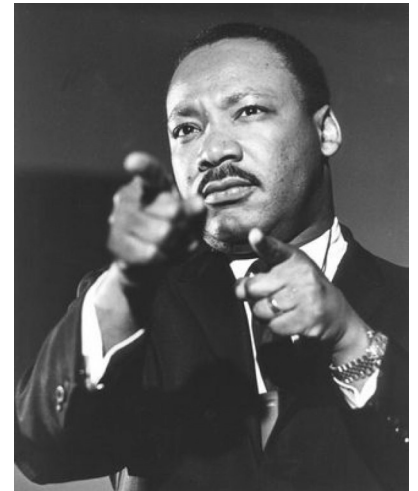
Njegov ključ do uspeha je bila krščanska zavzetost, strastno pridiganje in politična trdnost.

Vzgojen je bil tako rekoč v dveh verah črnski evangeličanski tradiciji in krščanstvu tako, da je na stvari gledal z dveh zornih kotov in iz vsake vere potegnil le najboljše za njegovo gibanje in cilj. Tega je uresničeval z uporabo nenasilja in vsa dejanja podkrepil z filozofskimi in strateškimi argumenti, kar je bilo všeč vsem ljudem.

Tako je King nizal dosežek za dosežkom in to brez nasilja. Med delovanjem je belim nasprotnikom sporočal: »Vaši sili, s katero nam prizadevate trpljenje, bomo kljubovali s svojo močjo, s katero to trpljenje lahko vzdržimo. Vaše fizično nasilje bomo prestrezali z močjo duše. Počnite z nami, kar vas je volja, mi pa vas bomo še naprej ljubili...«. Njegove besede so zajele svet in leta 1964 je prejel Nobelovo nagrado za mir.

Čeprav je bil ubit njegova dela ne bodo pozabljena, tako kot on in njemu v čast je po Ameriki poimenovanih veliko ulic in spomenikov in tudi v mesecu februarju je veliko prireditev v njegov spomin.

Ljubezen je močnejša od sovraštva.

Vid Šterbenc, 9.b

LUDVIK XIV.: Moj dan

Danes izgledam obupno. Veste kaj je razlog? Moji plemiči so prišli minuto do osme namesto ob osmih. Se vam ne zdi to grozno. Moral sem se zbuditi minuto prej in zaradi tega imam sedaj gubo več. No, nad zajtrkom nimam pritožbe saj bila na jedilniku moja najljubša jed. Pozabil sem omeniti, danes me je oblekla moja španska princesa. Tako mehke roke in tako prefinjen modni okus. Obožujem jo. Torej ker sem imel danes kar nekaj opravkov ni bilo časa, da bi se sprehodil po svojih vrtovih. Najprej sem se moral znebiti moškega, ki je trdil, da jim bom zapustil le težave. kako si sploh upa to reči. Sramota. Hitro sem ga obglavil, da teh neumnosti nebi kvasili tudi drugi. Napočil je čas kosila. Štirje krožniki juhe, cel fazan v česnovi omaki, solata, kuhana jajca in sadje. Mislim, da sem se malo preveč najedel. To sklepam po tem, ker me bolijo noge, kar se redko zgodi saj sem svojih pet navajen. Ura je bila tri in tako čas, da obiščem svoje uradnike. Nesel sem jim razkošna darila. Iskreno, ne vem kaj je bilo notri saj so jih kupile moje ljubice. Potem sem imel problem z čistilko, ki se je pritoževala nad prenapolnjenimi sobami. No vsaj večer je bil res lep saj sem ga preživel z mojo lepo ženo. Mislim, da je na hodniku na poti do moje spalnice, kjer me je čakala žena manjkal en plemič, saj petje ni bilo tako slavnostno in glasno. No, to je moj današnji dan, upam, da bo jutrišnji boljši.

Eva Dorič, 8.c

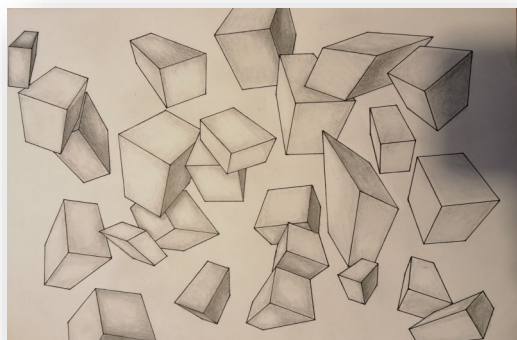
RUBIKOVA KOCKA

Rubikova kocka je bila izumljena leta 1974 in izumil jo je Ernő Rubik. V začetku je bila samo 3x3x3, potem pa so prišle še druge dimenzije, kot so 2x2x2 ali 4x4x4. Zdaj niso samo znamke Rubik's, ampak so tudi drugih znamk – kot na primer Shengshou, GAN, YJ. Veliko znamk je kitajskih, ampak Rubik's znamka je originalno z Madžarske in se je imenovala Magic cube (čarobna kocka).

Zdaj obstajajo tudi druge oblike kocke, to so piramida, valj in še mnogo drugih. Obstajajo tudi tekmovanja in dogodki, kjer sodelujejo zelo izkušeni sestavljalci kock. Jaz jih sestavljam in so mi zelo všeč ter mnogim mojim prijateljem tudi.

Nik Perčič

Ema Lampič, 9.a

Viri:

https://en.wikipedia.org/wiki/Rubik%27s_Cube

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Rubik%27s_Cube_manufacturers

RECEPT ZA SLASTNE LANINE PRESNE KROGLICE

SLASTNE LANINE PRESNE KROGLICE

SESTAVINE:

- lešniki, orehi, mandlji 125g
- datlje (skoščeni) 85g
- stopljeno kokosovo olje 60g
- kokosova moka 80g
- kakaova moka 50g
- kakav v prahu 15g
- kokosov sladkor 10g
- agavin sirup 20g
- pomarančen sok 30g

POSIP JE LAHKO:

- kakaova moka
- kokosova moka
- nariban kokos

POSTOPEK:

Ublender stresi lešnike, orehe in mandlje ter datlje in jih zmiksaj v prah. Nato dodaj stopljeno kokosovo olje, kokosovo moko, kakaovo moko in kakav v prahu. Tse ponovno zmiksaj. Potem dodaj še kokosov sladkor in agavin sirup. Ponovno zmiksaj. Med ožemanjem pomagaj si s rokami, posip je lahko. Nato dodaj še sok in ho ga ožemaj. Se, zadnjič zmiksaj. Na zlici si naredi mero na velikost kroglice, da bodo približno enake velikosti. Vsako kroglico lahko posaljaš v posip, ki si si ga izbral/a.

Dober Lek!

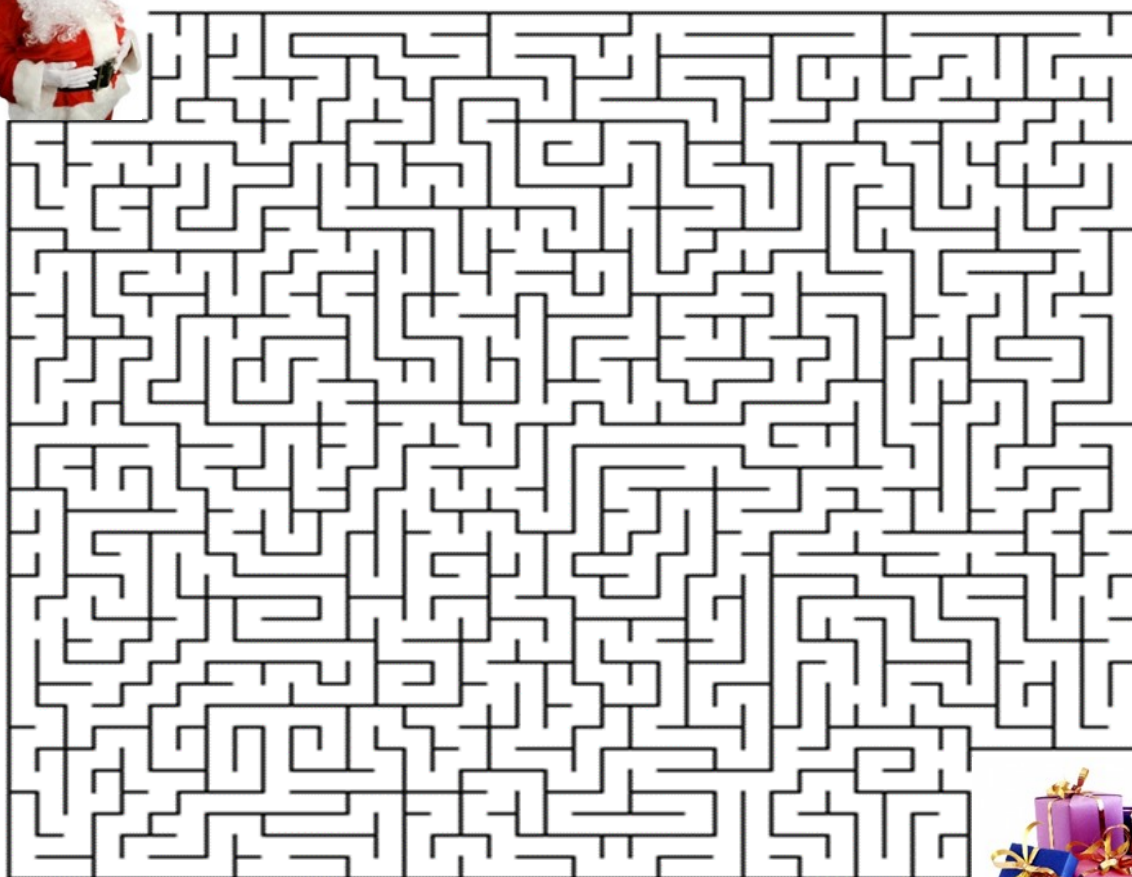
Lana Stmec, 5.b

**DOBER
TEK!**

V RAZVEDRILO

BOŽIČKOV LABIRINT

Pomagaj mi poiskati pot do
izgubljenih daril!

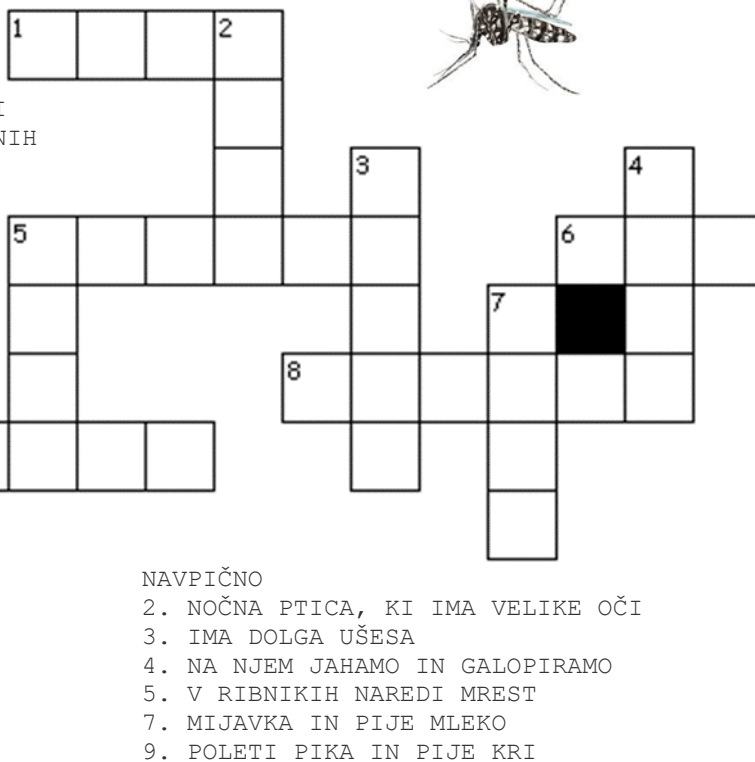
Aleksander Papež

ŽIVALI V KRIŽANKI

VODORAVNO

1. SE VALJA PO BLATU
5. IMA DOLG VRAT
6. VELIK PTIČ, KI NE ZNA LETETI
8. LETA PO TRAVNIKU IN JE PISANIH BARV
9. DAJE MLEKO
10. JE TAKA KOT PREHOD ZA PŠCE

NAVPIČNO

2. NOČNA PTICA, KI IMA VELIKE OČI
3. IMA DOLGA UŠESA
4. NA NJEM JAHAMO IN GALOPIRAMO
5. V RIBNIKIH NAREDI MREST
7. MIJAVKA IN PIJE MLEKO
9. POLETI PIKA IN PIJE KRI

Lana Strmec

KRIŽANKA

1.	Č	r	k	a					
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									

1. Kateri isti črki manjkata, osnovnošolskem predmetu ročnih spretnosti _i_
2. Repata dvoživka
3. Odstranitev ali
4. Jugovzhodna država

5. Glavno mesto Nemčije
6. Preiskovalec trupel
7. Tubanski ples
8. Varuje neplavalce

Lara Gašperšič

KOLOFON

CAJTN'G, časopis OŠ Brinje Grosuplje

Številka 1, letnik 2019/2020

Uredništvo: Ljubljanska cesta 40a, 1290 Grosuplje

Urednika: Teja Černe in Aljoša Dornik

Mentorici: Majda Križman - Žužek in Katarina Dremelj

Novinarji: Liza Završan, Aleksander Papež, Lučka Perme, Enna Nuhanović in
Zoja Gal Šehić, Damijan Tomc, Lana Strmec, Neja Ribič, Nik Perčič, Melisa
Behrić, Katjuša Erjavec, Nina Jurjevčič, Kristina Stefanović, Kaja Šircelj, Nika
Vujanič, Hana Zaletelj, Tyra Bilić, Lara Gašperšič, Melisa Nadarević

Likovni in literarni prispevki: učenci OŠ Brinje Grosuplje

Drugi sodelavci: učitelji in učenci OŠ Brinje Grosuplje
